

Farní zpravodaj

Římskokatolické farnosti Dolní Loučky, Olší a Žďárec

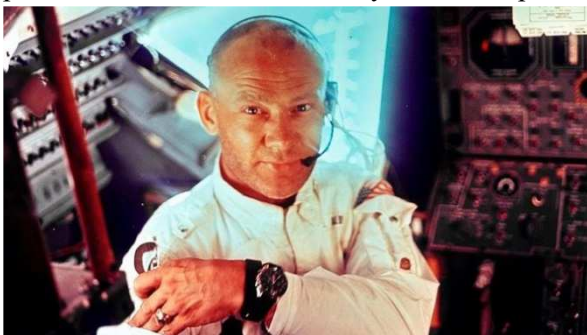
Číslo 7/2022

Červenec + Srpen 2022

Prvním pokrmem na Měsíci byl chléb a víno

Před 53 lety člověk vstoupil poprvé na Měsíc. Prvním byl astronaut Neil Armstrong a následoval jej Buzz Aldrin. A právě s jeho osobou se pojí zajímavost konzumace chleba a vína na Měsíci. „Bylo zajímavé pomyslet si, že první tekutinou a prvním jídlem na Měsíci byla matérie Eucharistie,“ řekl Buzz Aldrin.

Ve středu 20. července si připomeneme 53 let od chvíle, kdy na Měsíci přistál modul Apollo 11. Psal se rok 1969 a v kolektivní paměti zůstala slova astronauta Neila Armstronga, který při vystoupení na Měsíc řekl větu: „Je to malý krok pro člověka, ale velký krok pro lidstvo.“ U nás bylo přibližně 20.00 a za 19 minut později vystoupil na Měsíc z lunárního modulu Edwin Eugene Aldrin jr., zvaný jednoduše Buzz.

Celá událost se vysílala živě po celém světě, ale v lunárním modulu se událo něco významného, co diváci nemohli vidět. Mezi přistáním modulu a vstoupením na měsíční povrch byla několikahodinová přestávka, astronauti měli odpočívat. Právě během tohoto odpočinku Buzz Aldrin přijal chléb a víno,

matérii vhodnou pro svaté přijímání. Neil Armstrong ho sledoval v tichu a NASA byla o tom informována. Abychom pochopili smysl tohoto gesta a proč to nebylo zveřejněné, musíme se vrátit k misi Apolla 8.

24. prosinec 1968, Vánoce u Měsíce

Prvním velkým krokem na cestě k Měsíci byla mise Apolla 8. Vesmírná raketa s lidskou posádkou tehdy poprvé opustila oběžnou dráhu Země a přiletěla k Měsíci. Modul obletěl několikrát Měsíc a bezpečně se vrátil na Zemi. Posádku tvořili Frank Borman, Jim Lovell a William Anders. Jako první viděli odvrácenou část Měsíce a bylo to právě na Vánoce. Přemýšleli, jak svátek oslavit, a jelikož vše bylo vysíláno živě, rozhodli se, že se podělí s diváky o jedno poselství. Postupně jeden za druhým během obletu Měsíce přečetli první kapitulu z Knihy Genesis. Představme si, jak hluboký smysl mělo čtení těchto slov ve vesmíru ve chvíli, kdy se vynořovali zpoza odvrácené části Měsíce, prožívali měsíční svítání a na obzoru se jim pomalu odhalovala naše planeta: „A řekl Bůh: ‚Bud’ světlo a bylo světlo. Bůh viděl, že světlo je dobré; i oddělil světlo od tmy. A Bůh nazval světlo ‚dnem‘ a tmu nazval ‚nocí‘, (Gn 1,3-5).

Událost ale nezůstala nepovšimnutá a vyvolala bouři nevole. Madaly Murray O'Hairová, zakladatelka sdružení amerických ateistů a známá jako nejnáviděnější žena Ameriky, zažalovala NASA za toto čtení Bible v přímém přenosu. Tvrdila totiž, že během letu byli astronauti státními zaměstnanci a bylo třeba respektovat oddělení církve a státu. Žaloba skončila bez výsledku, ale pro NASA to bylo upozornění, které již více neignorovala, a tak změnila věci, které se později udály na palubě Apolla 11.

20. červenec 1969, gesto univerzální vděčnosti

Tuto stížnost Madaly Murray O'Hairové měla na paměti nejen NASA, ale také astronaut Buzz Aldrin, aktivní presbyterián. Cítil se jako Kryštof Kolumbus, který přichází na nový kontinent. A jeden z prvních kroků, které udělal tento slavný mořeplavec na americkém kontinentu, bylo přijetí svatého přijímání. Aldrin nebyl katolík, patřil do presbyteriánského společenství v Houstonu. Pro-

Kalich, který použil Buzz Aldrin na Měsíci.

to nemohl přijmout proměněný chléb a víno na tělo a krev Krista, jak o tom učí Katolická církev. Přesto Buzz Aldrin se rozhodl uctít okamžik přistání přijetím chleba a vína určeného k přijímání. Mluvil o tom se svým pastorem Deanem Woodrufem, který mu připravil malý balíček s hostií a vínem. A co si o tom myslela NASA? Ve své knize *Magnificent Desolation* Aldrin vypráví, že s tím v podstatě neměli problém, jen ho upozornili, aby věc komentoval obecně.

A tak se také stalo. Po přistání na Měsíci a před Armstrongovým vystoupením z lunárního modulu Aldrin oznámil do Houstonu, že žádá o chvíli poděkování. Diváci na celém světě slyšeli toto: „Houston, tady je pilot lunárního modulu. Chtěl bych využít této příležitosti a poprosit každého člověka, který poslouchá, kdokoli a kdekoli se nachází, aby se na chvíli zastavil a kontemплоval události posledních hodin. Ať každý poděkuje způsobem, jaký považuje za nejvhodnější.“

Já jsem vinná réva, vy jste ratolesti

Následovala chvíle ticha a o tom, co se tehdy událo, lidé na zemi dlouhá léta nevěděli. Jediný, kdo všechno viděl a slyšel, byl Neil Armstrong. Po výzvě k poděkování Buzz Aldrin vytáhl balíček ze skafandru, nalil víno do malého kalicha a požil hostii s vínem. Musíme upřesnit, že v presbyteriánské tradici má Eucharistie jiný význam než v Katolické církvi. Presbyteriáni nevěří v její předpodstatnění. Kristova přítomnost v chlebu a ve víně není reálná, ale pouze duchovní.

Buzz Aldrin o této události napsal ve své knize *Magnificent Desolation* toto: „Vybral jsem si malý papír, na kterém jsem měl napsané Ježíšova slova: Já jsem vinná réva, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, přinese velkou úrodu, neboť beze mě nemůžete nic udělat. Do kalicha jsem nalil trochu vína a počkal jsem, než se usadí, protože gravitace na Měsíci je pouze šestinová oproti pozemské. Tiše jsem si přečetl úryvek z Bible a požil jsem hostii a víno. V modlitbě jsem myslel na úlohu, která nám byla svěřena, a příležitost, kterou jsem dostal. Neil se díval s respektem a tuto chvíli nijak nekomentoval.“

Neutralita nastolená křikem ateistky nezabránila vykonání tohoto gesta. I když ji uši světa neslyšely, přesto zde byl astronaut, který sám sebe viděl jako výhonek, ne jako super člověka. Uznával, že je spolupracovníkem na univerzálním díle Boha, bez jehož živé přítomnosti uprostřed lidí se neděje nic.

Intuice a změna názoru

Tato fakta jsou potvrzena, i když se jimi moc neohání. Buzz Aldrin o nich mluvil vícekrát na veřejnosti. Během let ale na tuto událost změnil názor a v knize *Magnificent Desolation* napsal: „Pokud bych si mohl znovu vybrat, co udělám, neslavil bych přijímání. Pro mě to byla skutečně hluboká zkušenost, ale byla to křesťanská svátost a my jsme přišli na Měsíc jménem celého lidstva, ať to byli křesťané, židé, muslimové, animisté, gnostici nebo ateisté. Ale v té době jsem nedokázal vymyslet lepší způsob, jak uznat obrovskou hodnotu mise Apolla 11, jen jako vzdáním díky Bohu.“

Intuice Buzza Aldrina byla svědectvím závatného lidského úkolu: vesmír hostí excelentní stvoření, obdarované svědomím a nadějí, které se během svých dějin konfrontovalo s hypotézou vtělení a vzkříšení. „Vzdal jsem díky inteligenci a duchu, které vedly dva mladé piloty do Moře klidu. Pro mě bylo velmi zajímavé uvažovat: první tekutina, která tekla na Měsíci, a první jídlo, které se tam jedlo, byly materie Eucharistie. A, samozřejmě, bylo zajímavé pomyslet si, že některé z prvních slov, která zazněla na Měsíci, řekl Ježíš Kristus, který stvořil nebe i zemi a který v nesmrtelném Danteho verši je láskou, která hýbe sluncem a jinými hvězdami“ (*Magnificent Desolation*).

(podle KN)

Mystické zážitky nás mohou hlouběji uvést do reality

Často se mluví o nedostatku duchovnosti a nábožnosti. Touha člověka po duchovnu však přetrvává. Pro křesťana je to velká výzva. Dokážeme dnešnímu člověku nabídnout evangelní hodnoty tak, abychom ho neznechutili a neodradili?

Současný člověk žije život podle určitých pravidel, která se však neustále mění. Na jedné straně si uvědomuje, že mu postupně více a více ubývají hodnoty, které by byly

trvanlivé. Na druhé straně však nabývá pocitu, že si ve spleti rozličných názorů a možností přece jen dokáže najít alespoň nějaké ostrůvky štěstí. Možnost neustálého výběru může být únavná. Kdesi uvnitř stále důrazněji roste potřeba stability a neměnnosti.

Kvalita je více než kvantita

Křesťan z toho není vyňat. Má dvě možnosti: buď bude naříkat nad zkažeností světa a nostalgicky vzpomínat na „staré zlaté časy“, když byli lidé jaksi lepší a zbožnější, nebo začne naplno žít evangelium a „hříšný svět“ s jeho krásou i nástrahami vezme jako výzvu a bude se učit ho milovat takový, jaký je.

Musíme si uvědomit, že zvěstovat Krista a zpřítomňovat jeho lásku jsme posláni do tohoto světa, ne do jiného. Jak však žít víru naplno a nenechat se znechutit nebo zlákat k mělkosti a povrchnosti? Přestože se často mluví o nedostatku duchovnosti a zbožnosti, touha člověka po duchovnu přetrvává. Pro křesťana je to velká výzva. Dokážeme dnešnímu člověku nabídnout evangelní hodnoty tak, abychom ho neznechutili a neodradili?

„Křesťan budoucnosti bude buď mystik, nebo nebude,“ napsal kdysi Karl Rahner. Tento velký teolog pochopil, že podstata křesťanství se nachází v jeho srdci. Kristus nás učí, že hodnota křesťana nespočívá v tom, kolik a jak dlouho se modlí, ani kolik dobrých skutků učiní, ale v tom, že mnoho miluje (srov. Lk 7, 47), ne že by modlitba ani dobré skutky nebyly důležité, bez lásky by však nebyly ničím (srov. 1 Kor 13,1-3). V tomto případě určitě platí, že kvalita je důležitější než kvantita.

Hloubka Boží lásky

Mystika je potom něco jako proniknutí do hloubky Boží lásky. Etymologicky má původ v řeckém slově *myein*, což kdysi souviselo se zasvěcováním v řeckých mystériích. Toto zasvěcování mělo probíhat v prudkém světle, které se náhle objevilo v hluboké tmě a přimělo člověka zavřít oči - *myein*. Od téhož slovesa pak vznikla i ostatní slova: *myésis* (zasvěcení), *mystés* (zasvěcenec), *mystikos* (dotčený zasvěcením). Slovo se vyvíjelo od antických mystérií (eleuzínské, dionýzovské, Isis a Osiris, Attis a Kybélé a podobně).

Josef Sudbrack definoval křesťanskou mystiku jako něco, co se vztahuje na tajemství Boží lásky k nám. Zjevila se v Kristu, a tak se nám stala přístupnou. Křesťan mystik většinou hovoří o světle a osvětlení v souvislosti s Kristem, který svou (nepopsatelnou) přítomností naplňuje jeho nitro (duši).

Mystické zkušenosti mohou být různé: od výjimečných projevů extáze až po obyčejné zkušenosti života obyčejných lidí. Jeden kněz vyprávěl o své zkušenosti z dospívání. Velmi silně na něj tehdy zapůsobilo, když si jeho dědeček, obyčejný člověk, po celodenní namáhavé práci na poli sedl na lavičku v předzahradce domu, vytáhl ze sáčku růženec a velmi pozorně a soustředěně se modlil. Při modlitbě z něho vyzařoval hluboký klid.

Hloubka tajemství Boha se nemusí zákonitě projevit hloubkou mystického zážitku, tak jak to pozorujeme u známých mystiků, jakými byly například sv. Terezie z Avily, sv. Jan z Kříže a sv. Páter Pio. Nemusí ani být na první pohled zjevná. Modlitbu nebo slavení mše svaté velmi hluboce prožíval sv. Jan Pavel II. Bylo na něm vidět úžasnou soustředěnost a to, že posvátné okamžiky ve svém srdci hluboce adoruje.

Radikální změna

Podle zkušeností mystiků je zřejmé, že na mystickou cestu (očistění - osvícení - sjednocení) lze nastoupit jen vytrvalostí v modlitbě. Pravá modlitba, jak říká sv. Pavel, je dílem Ducha Svatého (srov. Řím 8,26). Podle sv. Terezie z Avily „ve stavu ‚mystické teologie‘ (...) Bůh vyloučí činnost rozumu, který přestane pracovat“. Najednou jakoby srdce dostalo prostor. Něco podobného můžeme pozorovat při mariánských zjeveních, kde Panna Maria často zdůrazňuje potřebu modlit se srdcem, čili dovolit Duchu Svatému, aby se modlil v nás.

Bůh touží po každé duši takovou láskou, jakou si ani neumíme představit. Někteří mystici mluví o přímo spalující lásce. V mystickém zážitku sám Bůh přichází člověku na pomoc, aby mohl správně znát jeho vůli a následovat ho. Krásně to vyjadřuje sv. Terezie z Lisieux: „Ježíš nás má tak nepochopitelně rád, že chce, abychom měli spolu s ním účast na spáse duší. Nic nechce dělat bez nás. Stvořitel čeká na modlitbu ubohé malé duše, aby spasil ostatní duše.“

Za určitou formu mystické zkušenosti můžeme považovat i takzvané zážitky blízké smrti (NDE) nebo zážitky klinické smrti, jak je popsal známý lékař

Raymond A. Moody. Tady se nedá mluvit o klasické extázi. Co však mají tyto zážitky s mystikou společného, je ovoce, které obvykle přinášejí.

Mnozí, kteří takzvanou klinickou smrt přežili, hovoří o změněném pohledu na život a vztahy, o novém uspořádání žebříčku hodnot a také o silné potřebě milovat všechny. Životy těchto lidí se obvykle radikálně mění. Stávají se upřímnějšími, citlivějšími a mají velký smysl pro duchovno.

Mystický zážitek má svůj původ v samotném Bohu, který se člověka dotkne svou láskou a ten mu odpoví. Odpověď na Boží pozvání pak vede k tomu, co nazýváme obrácením. Bůh se člověka dotkne (respektive člověk tento dotek zpozoruje) tehdy, když se dostane do nějaké extrémně vypjaté situace.

Mluví o tom jedno z nejkrásnějších podobenství v Lukášově evangeliu – o marnotratném synovi. Syn se po hýřivém životě a promrhání majetku ocitne na úplném dně, mezi prasaty. Touží po luscích, které žerou, ale nikdo mu je nedává (srov. Lk 15,11-32).

Důležité je poslouchat Boha

Je však třeba se vyvarovat toho, abychom Boha vnímali jako takového, který záměrně posílá na člověka bídu, aby ho pokořil. Od Boha nepochází nic špatného. Naopak, obrácení v této situaci dává člověku poznat, že Bůh se k němu sklání v bídě, do které se nechal nalákat nepřítelem spásy. Touží mu vrátit jeho důstojnost a chce ho zahrnout svojí láskou.

Ježíš nebyl pro učedníky přitažlivý jen svou dobrotou, milosrdenstvím, laskavostí a soucitem, ale také tím, jak prožíval svůj vztah s nebeským Otcem. Když ho apoštolové viděli po probdělé noci v modlitbě - rozhovoru s Otcem, zatoužili po tom, aby je naučil modlit se (srov. Lk 11,1). Z jeho tváře a pohledu muselo něco vyzářovat. Při proměnění na vrchu jsou apoštolové Petr, Jakub a Jan vtaženi do tajemství Boha.

Zářící Pán je tím světlem, před kterým se v úžasu zavírají oči. Slova „Toto je můj milovaný syn, toho poslouchejte“ jsou jen potvrzením láskyplného vztahu. Petr je událostí natolik osloven, že zatouží po tom, aby tento okamžik nikdy neskončil (srov. Mt 17,4).

Svatost člověka však nezáleží na intenzitě mystických zážitků. Důležité je poslouchat milovaného Božího Syna. Petr, který chtěl setrvat v zážitku nebe, později třikrát říká: „Neznám toho člověka“ (Mt 26,69-74). Teprve když se naučil milovat, mohl vyznat: „Pane, ty víš všechno, ty dobře víš, že tě mám rád“

(Jn 21,17). Naopak, v Matoušově evangeliu, v podobenství o posledním soudu jsou ti, kdo Krista neznali, ale milovali ho v jeho bratrech a sestřích, nazvaní spravedlivými, hodnými nebeského království: „Pane, a kdy jsme tě viděli hladového a nakrmili jsme tě, nebo žíznivého a dali jsme ti pít?“ (Mt 25,37).

Ponořit se do Boží lásky

Mystika v takové či onaké podobě je vždy požeňáním. Světu vždy nejvíce škodili lidé, kteří byli sobecky zahleděni do sebe – a nejvíce pro něj udělali lidé, kteří byli zahleděni do nebe. Skutečný mystický zážitek člověku pomáhá poznat skutečnou realitu. Jinak řečeno, hloubavý, milující a modlící se člověk může rozumět světu mnohem lépe než studovaný a dokonale informovaný.

Východního světce, starce Silvána z Athosu, se jeden kněz ptal, co si myslí o určité zprávě v novinách. Odpověděl, že se mu nelíbí ani noviny, ani zprávy v nich, protože čtení novin zastiňuje ducha a je překážkou čisté modlitby. Kněz

namítal, že podle něj je to opačně a právě zprávy v novinách mu ukazují, jak lidé žijí, jak svět trpí, a to v něm vyvolává touhu modlit se. Silván mu odpověděl: „Když se duše modlí, ví víc, jak svět trpí, než ze zpráv. Ví, co lidé potřebují, a soucítí s nimi.“

Láska k Bohu a bližnímu je ústředním tématem evangelia; Ježíšovo „nové“ přikázání. Nechat se touto láskou dotknout znamená poznávat, co je v životě opravdu důležité, a nacházet smysl pro pravé hodnoty. Odpověď na otázku, jak žít evangelium a zvěstovat Krista ve světě, může být v mystické zkušenosti. Sestoupit do hloubky, ponořit se do Boží lásky a poznat realitu pravého života.

Mystický zážitek dává poznat reálnost Boha a jeho přítomnost. Životopisy a zkušenosti svatých mystiků povzbuzují k vytrvalosti v modlitbě za svět a k lásce.

(podle KN)

Léto je čas putování i čas setkání s Bohem a s Pannou Marií

Expedice, výlety, túry i pouti dokazují, že každý z nás je *homo viator* - člověk na cestě. Cestujeme a objevujeme.

Již před epochou rekreačního cestování lidé obletěli svět prostřednictvím fikce a příběhů. Homérova *Odysea*, Vergíliova *Eneida* a reální či literární cestovatelé / dobrodruzi Marco Polo, Kryštof Kolumbus, James Cook, Fernão de Magalhães, Gulliver, Indiana Jones, ale i Tolkienovi hrdinští hobiti Bilbo a Frodo přináší svědectví o lidském srdci. Člověk totiž od dávných dob cítil vnitřní potřebu putovat. I proto starověcí Egypťané putovali do svatyně v Bubastis a do Théb. Řekové hledali radu ve věštírně v Delfách a Mexičané se shromažďovali v obrovském chrámu v Puerto Quetzal. Jako by tyto klikaté cesty člověka byly jakousi odpovědí ztraceného Adama a jeho toulajících se dětí.

Biblické příběhy poukazují na naše duchovní kořeny. Písmo svaté je plné příběhů lidí, kterým se zjeví Bůh a povolává je na cestu. Už první kapitoly Knihy Genesis nám představují nelichotivé vysvětlení toho, proč jsme všichni poutníky hledajícími cestu domů.

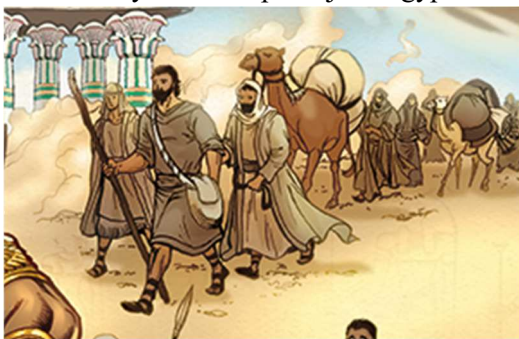
Abraham, Jakub, Josef, Mojžíš

Boží plán záchrany lidstva začíná praotcem Abrahamem. Bůh ho vyzval, aby se vydal na pouť, když mu bylo 75 let. Navzdory pokročilému věku, velkému

majetku a sociální stabilitě Abraham šel, přestože nevěděl, kam přesně ho Bůh zavede. Nazýváme ho otcem víry, neboť se spoléhal na to, že Bůh má mapu a kompas. Na své cestě zažil spoustu zkoušek a nejednou udělal chybu, když chtěl jít zkratkou. Abraham dostal příslib, že bude otcem mnoha národů, ale musel se naučit čekat.

Vzpomínáme si možná i na praotce Jakuba, Abrahamova vnuka, kterému se také zjevil Bůh. Jakub oklamal svého bratra Ezaua, ukradl mu právo otcova požehnání pro prvorozeného, a proto musel utéct. Ocitl se na cestě, na útěku. Právě tehdy se mu zjevil Bůh a ujistil ho, že ho bude doprovázet jako jeho dědečka Abrahama a jeho otce Izáka.

Biblické putování pokračuje, když Jakubova syna Josefa prodají do egyptského otroctví. Boží prozřetelnost donutí Josefovy bratry hledat pokrm v Egyptě. Tam se nakonec po dramatickém návratu a usmíření Josefovi bratři i otec Jakub usadí. Po mnoha letech však národ Izrael upadne do egyptského otroctví. Bůh se zjevuje opět - tentokrát Mojžíšovi, který je také na útěku. Má vyvést izraelský lid z Egypta.

V osvobozovacím zásahu i na pouti se Bůh vícekrát zjevuje a dělá množství zázraků. Čtyřicet let putování pouští - to jsou pro Židy dlouhá duchovní cvičení, při kterých Bůh osvobozuje jejich srdce od všeho, co je zotročuje. Bůh vede na této pouti Izrael ve dne v podobě oblaku a v noci v podobě ohnivého sloupu. Jozue nakonec lid uvádí do zaslíbené země. Celá pout' osvobození, když faraon nechce propustit izraelský lid; ale také frflání a malomyslnost Hebrejů na poušti; boje a odpor Jericha při vstupu do zaslíbené země – to vše jsou i symboly pouti našeho srdce.

Příběh putování neskončil usazením se v zaslíbené zemi, neboť fyzické místo svobody ještě nutně neznamená, že i srdce jsou svobodná. Pro odpadnutí od Boha a připoutání se k modlám jiných národů se izraelský národ dostává nedobrovolně opět na cestu – je odveden do Babylona. Ale díky Božímu milosrdenství po období zajetí následuje pout' domů. Hrozba exilu však ustavičně doprovází Izrael, když je nevěrný Boží smlouvě a zapomíná na svou identitu. V období králů, kdy lid opakovaně odpadl od Boha, proroci jsou Božím

hlasem. Vyzývají Židy, aby se jejich srdce vrátilo zpět do vztahu s Bohem. Eliáš se symbolicky vydává na 40-denní pouť pokání k vrchu Horeb za celý Izrael. Jde obnovit smlouvu tam, kde ji kdysi dávno Pán uzavřel se syny Izraele.

Národ na cestě

Bůh přikázal Izraeli, aby si pamatoval, že je putovním národem, který Bůh vede k cíli: „Třikrát do roka se každý tvůj muž ukáže před Pánem, svým Bohem, na místě, které si on vyvolí: na slavnost Nekvašených chlebů, na slavnost Týdnů a na slavnost Stánků“ (Dt 16,16; srov. Ex 23,17). Během pouti si lid připomenul svou identitu a obnovil vztah s Bohem.

Maria a Josef plnili tento příkaz každý rok. O Ježíšově dětství se dozvídáme jen jeden údaj, a to ten, když zůstal v chrámu, než se jeho rodiče vraceli z pouti do Jeruzaléma domů. Ježíš jako každý Žid putoval v dospělosti do Jeruzaléma na svátky (srov. Jn 2,13; 5,1). Také svatý Pavel dělal povinné pouti, před svým obrácením i po něm (srov. Sk 20,16).

Zničení Jeruzalémského chrámu v roce 70 po Kristu přispělo mimo jiné k tomu, že otázka povinných poutí ztratila smysl. Církev od křesťanů nikdy nežádala, aby vykonávali poutě, jak je to ve Starém zákoně nebo v muslimském Koránu. Přesto je křesťané začali horlivě konat a dobrovolně praktikovat. To, že Bůh kázal konat poutě a že je konal i Ježíš, je silný signál, jak velmi velký význam mají. Jsou svátostí, vnějším znamením vnitřní milosti. Připomínají nám Boží plán, naši identitu; pomáhají nám objevit naše povolání a vytrvat na cestě ke vznešenému cíli. Pout' se stala hlavní metaforou pro obyčejný pozemský život. První křesťané často mluvili o vyhnanství a o poutnicích, kteří jsou na cestě domů.

Papežské pozvání putovat

Zajímavé je, že papežové, proroci naší Církve, často zvou na pouť mladé lidi.

Kardinál Joseph Ratzinger (emeritní papež Benedikt XVI.) ve své knize *Sůl země* napsal, že během Světových dnů mládeže má mnoho poutníků zážitek ze setkání s Bohem a s Církví. Mnoho mladých se díky tomu vydá na cestu následování Pána. Papež Jan

Pavel II. v přípravě na Jubilejní rok 2000 vyzval všechny věřící k putování: „V evangeliu nám Ježíš vždy připadá jako putující. Zdá se, že spěchá, pohybuje se z místa na místo, aby ohlašoval, že se přiblížilo Boží království. Ohlašuje a zve. Jeho slova ‚následuj mě‘ apoštolové přijali. Cíťme se všichni zasaženi jeho hlasem, jeho pozváním, jeho výzvou k novému životu. Říkám to především mladým, před kterými se život otevírá jako cesta bohatá na překvapení a přísliby.“

Pout', která je vyjádřením hledání Boha a jeho hlasu, je také touhou, na kterou Bůh rád odpoví. Vždyť i Šavel se s Bohem setkal na cestě. Rovněž na cestě - do Emauz - se ke dvěma učedníkům připojil tajemný poutník, který jim vrátil radost i smysl života a svěřil jim poslání. K putujícímu eunuchovi, který hledal Boha, Pánův anděl poslal Filipa, aby tento toužící člověk mohl zažít setkání s Bohem.

Panna Maria jako poutnická

Když chceme jít na pout', nemusíme se vydat na druhý konec světa. Ačkoli nejpřitažlivějšími poutnickými místy jsou Svátá země a Řím, mnozí putují i do Guadalupe, Lurd, Fatimy a na další místa, která se pojí s Pannou Marií a jejím poselstvím. I Bernadeta v Lurdech a děti z Fatimy vždy ušli určitou vzdálenost, aby se mohli setkat s Pannou Marií. Pro nás je dnes dost jednoduché vydat se do mariánských svatyní v našich diecézích. Panna Maria je nejlepší poutnice a učednice. Poslouchala Pánův hlas, přijala povolání a putovala, nejprve jako imigrantka do Egypta, pak zpátky do Nazareta. Později kráčela se svým Synem po křížové cestě a po zmrtvýchvstání doprovázela první kroky Církve. Dnes doprovází i nás. A Ježíš nám znovu a znovu na cestě otevírá Písmo a láme chléb. V tichu poutních svatyní se učíme poslouchat jeho hlas v našem srdci. Na mariánských místech zaznívá růženec jako příběh putování, ve kterém je Panna Maria přímo účastná. Je to příběh o těch nejpodstatnějších tajemstvích Božího a našeho života. Do tohoto příběhu Bůh chce vtáhnout i nás. Radostné, bolestné a slavnostní kapitoly jsou i o nás. Panna Maria promlouvá, abychom se i my setkali s Bohem a objevili ho ve svých osobních spleťtých dějinách.

Co uděláme, když zazní „Pojd' za mnou“?

Na poutních místech si připomínáme naše orientační body. Odkud jsme přišli, proč jsme tady a kam jdeme. Život není počítačová hra, kde máme spoustu životů. Panna Maria říká, že náš život je velmi důležitý, v sázce je nebe. Jedná se o všechno. U Panny Marie si uvědomujeme, že tak jak měl Bůh pro ni výjimečný, originální a úchvatný plán, byť s bolestmi a křížem, podobně je to

s námi. Nemusíme být kočovníky bez kořenů; nomády, co krouží a nevědí, kde

se usadit. Boží Matka nám připomíná, že Bůh nás chce pozvat na cestu a postupně nám odhalovat svůj plán. Můžeme si být jisti, že opět zazní: „Pojď za mnou.“ Naše „ano“ může rozhodnout o nových věcech v naší rodině, o přijetí nového poslání, o obrácení blízkých, o novém dobrodružství s Bohem. Bůh obcerství našeho ducha

a uzdraví naše křídla. Pojďme tedy s radostí do domu Pánova.

Pane, pomáhej mi, abych věrně postupovala tvými cestami Nemusím pochopit tvé vedení, vždyť jsem tvým dítětem. Ty jsi Otcem moudrosti i mým Otcem. Víím, že přestože mě cesta vede nocí, i tak se dostanu k tobě.

SV. EDITA STEINOVÁ

(podle KN)

V Indii se utíkají k Matce dobrého zdraví

Přes 400 let přicházejí miliony lidí do Svatyně Matky Boží dobrého zdraví ve Vailankanni na jihu Indie, aby prosily o fyzické, emoční i duchovní zdraví. Když vidíme, že ročně svatyni navštíví dva miliony lidí z celého světa, nemůžeme ignorovat skutečnost, že přímluva Panny Marie pomáhá lidem, kteří se k ní ve svých potřebách s vírou utíkají.

Dobré zdraví je běžné přání člověka. Ale netýká se jen tělesného zdraví, protože Bůh nás stvořil s tělem, duší a duchem. Zatímco tělo je smrtelné, duch, který byl stvořen k obrazu Boha, je nesmrtelný a Bible říká, že když Bůh vdechl ducha do těla, člověk dostal živou duši. Naše duše je obdařena Boží milostí, která nám umožňuje, abychom vedli život ve svatosti.

Náš důvěrný vztah s Bohem v Duchu se projevuje v životě naplněném milostmi, když prožíváme pokoj a vnitřní radost. To je pravda úplné uzdravení, o které usilujeme.

Jsou to ovšem i nebezpečí, že se lidské štěstí a zdraví v těchto třech sférách - fyzické, duchovní a citové - naruší.

Lurdy Východu

Papež Jan Pavel II. nazval Vailankanni v roce 2002 "Lurdami Východu". První zjevení na tomto místě se datuje do 16. století, kdy se Panna Maria s malým

Ježíšem zjevila hinduistickému chlapci, který rozvážel mléko zákazníkům. Když odpočíval pod fikovníkem nedaleko nádrže, zjevila se mu Panna Maria a prosila o mléko pro své dítě. Chlapec jí ho dal. Když přišel do domu zákazníka, omluvil se mu za zpoždění i za menší objem mléka a popsal mu, co

se mu cestou přihodilo. Když se muž podíval do nádoby s mlékem, zjistil, že je plná, a uvědomil si, že se stal zázrak. Muž, který byl také hinduista, chtěl vidět místo zjevení a šel tam s chlapcem. Když přišli k nádrži, Panna Maria se zjevila ještě jednou.

Když se katoličtí obyvatelé místní komunity dozvěděli, že se Panna Maria zjevila chlapci, byli ve vytržení. Nádrž, kde se Panna Maria zjevila, se nazývá cisterna Panny Marie.

Další zjevení se uskutečnilo za několik let. Tentokrát se Panna Maria zjevila chlapci s postižením, který prodával podmáslí nedaleko náměstí na periferii Vailankanni. Poprosila ho o podmáslí pro své dítě a chlapec jí ho nabídl. Žena požádala chlapce, aby informoval jistého zámožného katolického muže z nedalekého města Nagapattinam o jejím zjevení. Neuvědomujíc si, že Panna Maria jeho nemocnou nohu zázračně uzdravila, chlapec vstal a vydal se na cestu. Zámožný muž měl předchozí noc také vidění, ve kterém ho Panna Maria prosila, aby postavil pro ni kapli. Chlapec s mužem šli společně na místo zázraku.

Tentokrát se Panna Maria zjevila oběma. Muž dal postavit Kapli Panny Marie se slaměnou střechou na místě jejího druhého zjevení. Brzy se toto místo stalo posvátným místem uctívání Panny Marie, která se brzy stala známá jako Matka dobrého zdraví (Arokia Matha).

O několik let se událo další zjevení, když milostivá Matka zachránila několik portugalských obchodních námořníků během silné bouře, která zničila jejich loď. Námořníci se za svou záchranu modlili k Panně Marii, a když se zázračným způsobem dostali na pobřeží Vailankanni, místní rybář je vzal do kaple se slaměnou střechou.

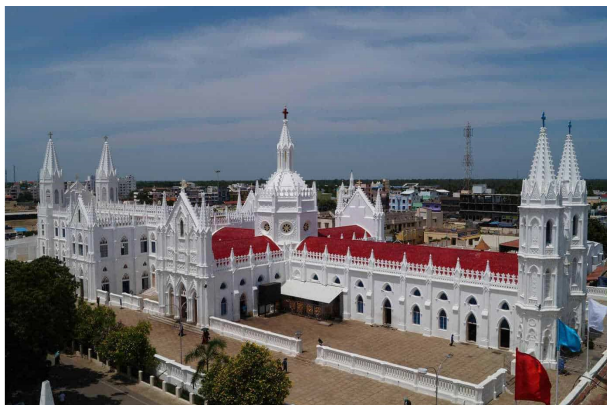
Aby splnili svůj slib, dali portugalští námořníci postavit nádhernou kapli ve Vailankanni tak, že přestavěli původní kapli se slaměnou střechou. Během dalších návštěv ji ještě zkrášlili. Oltář vyzdobili porcelánovými tabulemi s ilustracemi na biblické motivy. Tyto tabule svědčící o návštěvě Portugalců a jejich vděčnosti Ježíšově Matce jsou dodnes umístěny kolem trůnu milostivé sochy nad hlavním oltářem baziliky. Na památku zázračné záchrany Portugalců z bouře a jejich bezpečného příchodu do Vailankanni 8. září se hlavní slavnost Panny Marie dobrého zdraví slaví v tento den a předchází jí nověna, která každý rok začíná 29. srpna. Během jedenácti dnů výroční slavnosti navštíví svatyni dva miliony lidí ze všech regionů, všech náboženství, kast a národností z celého světa, aby od Boží Matky z Vailankanni dostali požehnání a poděkovali jí za dobrodiní, která dostali.

Skvostná bazilika

Vailankanni bylo částí farnosti Nagapattinam, ale když tam začali proudit poutníci, získalo v roce 1771 status nezávislé farnosti a Antonio de Rozario z Diecéze Mylapore se stal jejím prvním farářem. Tato diecéze administrativně spadala pod portugalskou zprávu. Proto od té doby portugalský král uhradil všechny výdaje Diecéze Mylapore, která zůstala pod církevní jurisdikcí římského pontifika.

Do roku 1847 se o Vailankanni starali františkánští misionáři. Právě oni vytvořili čestné místo k zobrazení dvou františkánských světců – sv. Antona Paduánského a sv. Františka z Assisi po obou stranách milostivého obrazu Boží

Matky. V roce 1890 přešla farnost do rukou diecézních kněží a dnes spadá pod jurisdikci Diecéze Thanjavur.

V roce 1962 během druhého zasedání Druhého vatikánského koncilu biskup Rajarethinam Arokiasamy Sundaram osobně požádal papeže, aby Světyni Boží Matky z Vailankanni povýšil na baziliku minor. Po důkladném přezkoumání Jan XXIII.

povýšil 3. listopadu 1962 světyni na baziliku, která spadá pod Baziliku Panny Marie Sněžné v Římě. Zjevení Panny Marie, milostivá socha, nesčetné zázraky, skvostná architektura a krása světyně byly důvody, proč se světyně stala bazilikou.

(podle KN)

Nanebevzetí Panny Marie má pro věřící zásadní význam

Nanebevzetí Panny Marie je poslední ze závazných článků katolické víry, který byl slavnostně vyhlášen papežem Piem XII. v roce 1950. Upevňuje nás v naději, že i naše těla budou jednou vzkříšena.

Když se papež chystal vyhlásit dogma o Mariině nanebevzetí, udělal si průzkum mezi biskupy celého světa, jaký postoj mají věřící lidé k takovému prohlášení o Panně Marii. Tak se Nanebevzetí, podobně jako dogma o božském mateřství Panny Marie v Efezu, stalo vyjádřením vůle a touhy celého katolického světa. Jak ale chápat a vysvětlovat současnému člověku skutečnost, že Maria byla s tělem i duší vzata do nebe? Od dojmavé a velkolepé scény z muzikálu Evangelium o Marii, v níž se Maria za triumfálního zpěvu a hudby ověněná

vavříny vznáší k nebi, přes klasické obrazy Matky Boží v oblacích až po legendy o prázdném hrobě plném růží, se musíme posunout do článku víry. Od otázek typu: Je to vůbec možné? Jak se to mohlo stát? je třeba dostat se k otázce: Co to pro mě znamená? Jeden rabín se přiznal, že raději přednáší pro věřící studenty než pro nevěřící. Nevěřící se ptají, zda to, co jim řekl, je opravdu pravda; věřící naopak se ptají, jaký to má smysl. Snažit se uchopit nanebevzetí Panny Marie materiálně a čistě rozumově, je cesta do slepé uličky. Jednou mi jedna už velmi stará žena řekla: „Víte, já věřím v Boha, ale nevěřím ve věčný život.“ Zarazilo mě to a zeptal jsem se jí, jak je možné věřit v Boha, a nevěřit ve věčný život. Odpověděla mi: „Já nedokážu přijmout, že by bylo možné, aby z těch pár kostí, co z člověka zůstanou, nebo z popela po kremaci mohl vzniknout opět tentýž člověk; nevěřím, že se to všechno nějak může nově pospojovat a obnovit.“

Legenda o Pravdě a Příběhu

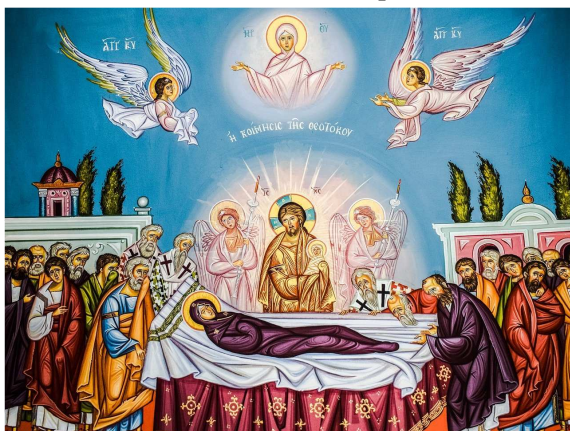
Legenda hovoří o dívce Pravdě, která šla světem, ale každý se jí vyhýbal, všichni před ní utíkali, nikdo ji neměl rád, nikdo ji nechtěl slyšet. Byla z toho smutná. Jednou se setkala s mládcem Příběhem, který byl zase všude u lidí oblíbený. Měli ho rádi a zvali ho do svých domovů, aby ho celé hodiny poslouchali. Mládenec jí řekl pravdu: „Jsi nahá, proto se ti všichni vyhýbají! Potřebuješ se obléct.“ A tak se Pravda a Příběh spřátelili a nakonec se vzali. Lidé už Pravdu oblečenou do Příběhu rádi poslouchali. Pravda, která by byla jen suchým konstatováním nějaké skutečnosti, by nemohla nabízet náměty k uvažování, nedokázala by člověka uvést do své hloubky, nemohla by poodhalit svůj smysl. Koneckonců i sám Ježíš zabaloval pravdu evangelia do podobenství, aby tak posluchačům pomáhal poznat jeho hodnotu a smysl. Jaký to má význam pro mě,

že Panna Maria byla vzata do nebe? K jednoduché pravdě je třeba převyprávět příběh. Příběh, který by byl příběhem i našeho života. Podobných příběhů najdeme dost, stačí se jen dobře poohlédnout. Johann Baptist Metz rozvinul teologii trpícího Boha. V utrpení, které viděl během druhé světové války jako voják, našel Boha, víru v něho i své kněžské povolání. „Stal se svědkem toho, jak všichni jeho kamarádi z oddílu zahynuli. Na otázku: Kde je Bůh, když člověk trpí? znal odpověď: Bůh je blízko u člověka a trpí spolu s ním. Jen v takovém poznání můžeme pochopit význam Ježíšova – vzkříšení a oslavení i oslavení Panny Marie. Kristus se po vzkříšení identifikuje svými ranami, které ukazuje učedníkům i celému světu jako oslavené. Svatému Martinovi se zjevil ďábel, který na sebe vzal dokonalou podobu Ježíše Krista. Martin byl v rozpacích. Po chvíli však řekl zjevení: „Ty nejsi Kristus, protože na rukou ani nohou nemáš rány.“ Ďábel zmizel.

Rozdíl mezi západním a východním křesťanem

Kardinál Tomáš Špidlík vysvětluje nanebevzetí Panny Marie v rozdílném vnímání života západním a východním křesťanem. Zatímco západní křesťan se

ptá na původ, odkud pocházím, kam patřím a jak se příběh spásy začal, východní křesťané se dívají více na konec: Jsem tady, prožívám život, je tu hřích, zlo, utrpení, bolest, ale zajímá mě, jak to všechno skončí, jak to dopadne. Proto je pro Východ důležitější nanebevzetí Panny Marie než její neposkvrněné početí. Člověk se často cítí ubit různými druhy utrpení,

a tak se přirozeně zajímá o to, zda se trápení stane jeho konečným údělem, nebo je nějaká naděje, že se všechno špatně jednou obrátí na dobré. Ani Maria, byť uchráněná od dědičného hříchu, nebyla vůči zlu a bolesti sterilní. Její duši pronikl meč bolesti, stála u Ježíšova kříže a spolu s ním trpěla. Byla sice uchráněna od porušení v hrobě, ale během pozemského života prožívala nejen radosti, ale také bolesti každodenního života, tak jak je prožívá leckdo z nás. Vnímat Mariino nanebevzetí bez komplexního pohledu na její život by nebylo

poctivé. Nanebevzetí je proto nejen završení života Panny Marie, ale je obrazem završení života každého vykoupeného.

Prototyp svatosti a neposkvrněnosti

„*Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce*“ (Ef 1,4). V těchto slovech apoštola Pavla vidíme obrovskou naději našeho života. Bůh chce, aby každý, koho stvořil, byl i vykoupen, aby se stal svatým a neposkvrněným v lásce.

V Marii pak vidíme jakoby prototyp této svatosti a neposkvrněnosti. Církev ji od prvopočátku vnímala jako vzor lásky a ideál hodný následování. Přestože nám evangelia nezanechala ani jednu zprávu o konci jejího života, o její smrti, svátek jejího Nanebevzetí se od prvopočátku těšil mimořádné úctě na Východě i na Západě.

Jako největší mariánský svátek ho zaznamenává i Nitranský kodex z 11. století. V Uhersku se kdysi slavil s vigilií a oktávem. Na Východě je to jediný mariánský svátek, kterému předchází čtrnáctidenní půst. K liturgickým slavením se ve středověku přidávaly různé lidové pobožnosti a zvyky. Putovalo se na poutní místa i na hřbitovy. Hřbitov se tak stal nejen místem nostalgie a smutného vzpomínání, ale především místem naděje. Jak je oslavena Maria – s tělem i duší –, tak budeme oslaveni i my.

Matka naděje

Raniero Cantalamessa označuje Marii jako „Matku naděje“. Naděje je velmi důležitá ctnost. Křesťanství je na ní postaveno. Jsme pozváni před každým zdůvodnit naději, která je v nás (srov. 1 Pt 3,15). Lidé potřebují naději k životu tak, jak potřebují kyslík na dýchání. Říká se, že dokud člověk žije, potud má naději, ale také je pravda, že pokud má naději, tak žije. Maria dokázala stát pod křížem a doufat i přes veškerou beznaděj. Zdůvodňovat naději znamená stát u těch, kteří se ocitli v beznaději, tak jako byla Maria v blízkosti ukřižovaného Syna. Církev je pozvána hlásat naději, ohlašovat trpícím, že utrpení není nesmyslné, ale má smysl, protože ze smrti budeme vzkříšeni. Ježíšova matka je již s tělem i duší oslavena v nebi, je obrazem a počátkem Církve, která bude završena v příštím věku a zde na zemi nám září – až do doby, kdy přijde Pánův den – jako znamení jisté naděje a útěchy pro Boží lid při jeho putování“ (LG 68). Maria je nejjasnější příklad a důkaz pravdivosti slov Písma svatého: „Máme-li účast na Kristově utrpení, budeme mít účast i na jeho slávě“ (srov. Řím 8,17). Nikdo netrpěl s Ježíšem tak jako Maria a nikdo s ním není oslaven tak jako ona.

V čem spočívá Mariina sláva?

Smysly ji vnímáme už na zemi. Kdo z lidí byl více milován, vzývaný v radosti, v bolesti a v žalu? Které jméno nejčastěji vycházelo z úst lidí? Ke kterému stvoření adresovali lidé více modliteb, komu zpívali více hymnů a vystavěli více katedrál? Která lidská tvář se na kostelních obrazech vyskytuje více než Mariina? Maria svou slávu předpovídá

v hymnu Magnificat, lépe řečeno, Duch Svatý to říká o ní: „Blahoslovit mě budou všechna pokolení“ (Lk 1, 48). Dvacet století nám ukazuje, že to bylo pravdivé proroctví. Není možné, aby jednoduché, chudé děvče samo od sebe o sobě vyslovilo takovou pravdu. Musela by být výstřední nebo bláznivá. Jediná možnost je, že byla inspirována někým, kdo zná budoucnost. Její sláva však není jen pozemská, je to především věčná sláva. Co dělá Maria v této slávě? Uskutečňuje povolání, pro které byl stvořen každý člověk a celá Církev. Maria je „Sion“, který chválí svého Boha (srov. Ž 147, 12). Každého z nás zve, abychom se naučili milovat Boha tak, jak ho milovala a miluje ona. Svátá Terezie z Lisieux, snad si to ani neuvědomující, objevila povolání Panny Marie a přisvojila si ho: „Cítím, že začíná mé poslání: poslání učit ostatní milovat Pána tak, jak ho miluji já, a ukazovat duším mou malou cestičku. Pokud milovaný Bůh vyslyší mé touhy, budu prožívat své nebe na zemi až do konce světa. Ano, chci prožívat nebe na zemi konáním dobra.“ Karl Rahner o Mariině slávě uvažuje takto: „Ubohé tělo, které jedni nenávidí a jiní zbožňují, je již poctěno věčným přebýváním u Boha, a tak navěky zachráněno a přijato. Nejen v Synu Otce, který přišel ‚shora‘, ale také v jedné z nás, kteří jsme ‚zdola‘. Mariino nanebevzetí nás chce přivést ke zcela nové zkušenosti s vlastním tělem, a to, že naše tělo je krásné a že bude mít účast na Boží slávě.“

Mariino tělo bylo přijato do nebe

Tělo se dnes velmi zbožšťuje. Očekávají se od něho sexuální požitky, a tím i intenzivnější život. Někteří se domnívají, že jen sexuální zkušenost je zárukou toho pravého života, ale stále více jsou zklamáni. Tělo je pomíjivé a jakmile se oddělí od ducha, nedodrží to, co slíbilo. Člověk pak potřebuje neustálé nové sexuální zkušenosti, aby měl vůbec pocit, že žije. Tělo – považováno za modlu

a zároveň ponižováno – toto tělo je v Marii přijato do nebe, je u Boha. Opat Bamberger jednou dal Henrymu Nouwenovi za úkol celý den meditovat nad jednou větou: „Jsi Boží slávou.“ Mariina sláva nás upevňuje v naději, že ji jednou budeme naplno prožívat spolu s ní. Tak jako Maria, budeme s tělem i duší oslaveni v nebi Nanebevzetí Panny Marie je radostnou událostí, plnou naděje, která říká ano tělu, ano životu, protože smrt už byla poražena. Naše tělo je zachráněno pro věčnou účast na Božím životě.

„Uzel vzniklý neposlušností Evy byl rozvázán poslušností Marie. Co zauzlila panna Eva nevěrou, to rozuzlila Panna Maria vírou.“

SVATÝ IRENEJ Z LYONU

(podle KN)

Papež, po kterém pojmenovali jeho rodiště

Obec Riese Pio X. se nachází v provincii Treviso, která je součástí regionu Benátsko. Název vesničky je odvozen od jednoho z nejznámějších tamějších rodáků – papeže Pia X. Od smrti 257. hlavy Katolické církve 20. srpna uplyne 108 let.

Rodný dům papeže Pia X.

Riese s počtem obyvatel přibližně 11 tisíc vypadá na první pohled nenápadně, ale přitom jde o turistické, významné místo italského severu. Je jakýmsi uzlem propojujícím stezku Ezzelini, přírodní cyklostezku, která se svažující z Monte Grappa napojuje na poutní stezku svatého Antonína a končí v Padově. Je to ideální místo pro nadšence kultury a historie, kteří

chtějí navštívit město Castelfranco Veneto, proslavené malířem Giorgionem, nebo středověké srdce městečka Asolo, palladiánské vily ve městech Maser a Fanzolo di Vedelago, nebo se rozhodnou začít návštěvou rodného domu a muzea papeže Pia X. přímo v srdci Riese.

Konzervativní inovátor

Jeden z nejvýznamnějších synů Riese byl bezpochyby Giuseppe Melchiorre Sarto (1835 -1914), později známý jako papež Pius X. který stál v čele Církve v letech 1903 -1914. Konzervativní inovátor, který byl proti modernistickým interpretacím katolické doktríny a zároveň reformoval staré zvyky.

Umožnil také, aby svátost svatého přijímání mohly přijímat i děti. Rovněž reformoval církevní hudbu, dokonce sám zkomponoval několik písní a kněžský breviář. Přezdívaný také jako „papež Eucharistie“ je jednoznačně jedním z nejvýraznějších pontifiků novodobé historie.

Mládí a zasvěcený život

Byl druhé dítě v pořadí z celkem deseti sourozenců. Giuseppe se odmalicka projevoval výjimečnou inteligencí. V osmi letech začal studovat latinu za pomoci tehdejšího kaplana v Riese. V deseti letech začal navštěvovat gymnázium v Castelfranco Veneto, kam často chodíval pěšky a dokonce bosý, aby si neničil boty. Vždy vynikající student dostal nakonec možnost nastoupit do semináře v Padově.

Po ukončení studia a udělení výjimky od papeže byl ve věku 23 let vysvěcen za kněze. Jeho prvním působištěm se stalo Tombolo, o devět let později už jako farář působil v Salzanu. Uznávaný kazatel, ale i znalec selského života se těšil velké oblibě. Během vypuknutí cholery v Salzanu se ujal péče o nemocné. Později byl jmenován kanovníkem v Trevisu a na čas se stal i místním vikářem.

V roce 1884 byl jmenován biskupem Mantovy. Bylo to povýšení, kterému se snažil vyhnout, protože představovalo příliš velké břemeno, v tehdy ještě revolučně laděné Mantově. Přijal ho však s pokorou a svou obětavostí, pracovitostí a jednoduchým životem byl vzorem pro své současníky. Všemožně se snažil pozvednout úroveň kněžského semináře, ujal se i vyučování církevního zpěvu a svolal dokonce diecézní synodu, která se v jejich regionu nekonala více než dvě stě let.

V roce 1893 byl po delší papežské úvaze jmenován benátským kardinálem, ale pro komplikovanou politickou situaci směl vstoupit do přístavního města až o rok později. Od průmyslníků požadoval větší sociální spravedlnost pro dělnice v továrnách, protože sám věděl, co je to život v chudých podmínkách.

Vše obnovit v Kristu

Od začátku komplikovaná volba nového papeže po smrti Lva XIII. naznačovala, že novým papežem se pravděpodobně stane tehdejší vatikánský státní sekretář,

kardinál Mariano Rampolla. Rakousko-uherský císař František Josef I. se však ohradil vůči volbě tohoto kandidáta. U kardinála Rampolla bylo posledně v historii použito právo exkluzivy, kterým mohla být vetována volba některého z kardinálů. Toto právo využil polský kardinál Jan Puzyna, který zastupoval zájmy císaře Františka Josefa I.

Kardinál Sarto v průběhu konkláve postupně získával stále větší podporu, zvolení papežem však odmítal. Až na naléhání svých současníků se podvolil. Svůj pontifikát začal výběrem jména jako Pius. Jeho heslem se stalo motto: „Vše obnovit v Kristu!“

A tak i bylo – zasloužil se o reformu církevních úřadů, kanonického zpěvu i vypracování nového Kodexu kanonického práva. Předtucha světové války mu přitěžovala na zdraví a už na jaře v roce 1913 těžce onemocněl chřipkou. Následkům podlomeného zdraví podlehl o rok později. V roce 1951 byl blahorečen a za tři roky později prohlášen za svatého. A to poté, co mu byly připsány zázraky vyléčení nemocných po kontaktu s jeho relikvií.

(podle KN)

Duše Kristova

V našich farnostech se vždy po sv. přijímání modlíme modlitbu „Duše Kristova“. Byl vznesen dotaz, zda by bylo možné tuto modlitbu více přiblížit, proto na stránkách Zpravodaje se o to pomocí výpisků ze stejnojmenné knihy pokusíme.

...posvět' mě

Při přímém kontaktu s lidsko-božskou duší Krista věřící člověk doufá, že prosba *posvět' mě* bude mít kýžený účinek: posvěcení. Použijeme-li řeč kultu, kterou Izraelité používali, můžeme říci, že setkání s Kristovou duší se podobá vstupu do svatyně chrámu v Jeruzalémě: když do něj poutník vstupoval, byl si jistý, že stojí v přítomnosti Nejvyššího, že se nachází před jeho tváří. Během zpěvů, které zaznívaly při výstupu do Jeruzaléma, se opakovaně zpívala prosba o možnost obdivovat Boží tvář:

*„Mé srdce k tobě mluví,
má tvář tě hledá: Hospodine, hledám tvou tvář.
Neskryvej svou tvář přede mnou,
v hněvu neodmítej svého služebníka!
Tys má pomoc, nezavrhuj mě, neopouštěj mě,
Bože, můj spasiteli!“ (Ž 27, 8 - 9).*

Jde tady tedy o setkání, po kterém věřící člověk toužil po celou pouť, celá léta a kterého se snad i obával, protože nikdo se nemůže setkat s Bohem Izraele s lidským srdcem; toto setkání chápal jako takové, které ho vede k vnitřní proměně. Když je člověk ponořen do svatosti živého Boha, vychází z ní změněn, obnoven, plný života a svatosti: „*Bože, rozjasni svou tvář a budeme spaseni*“ (Ž 80,4). A tvář je zářivá, když se usmívá. Zvolání žalmisty bychom mohli takto parafrázovat: „*Bože, pokud se ty na nás usmíváš, jsme zachráněni.*“ Když se už poutník nacházel v prostorách chrámu, měl jistotu, že je před tváří Boha, který místo toho, aby se choval hrozivě a rozzlobeně, je blahosklonný a usměvavý. To stačilo, aby se poutník vracel domů spokojený a plný naděje.

Žádat od Krista posvěcení je dost odvážné: „*Ať mám účast na tvé svatosti, poděl se se mnou s tím charakteristickým rysem, který je tobě nejvíc vlastní – což mě*

nejvíce připodobní tobě.“ Jde o hluboký vztah mezi osobami, které se mají rády navzdory tomu, že jsou odlišné a rozdílné. „Zázračně“ se začínají navzájem stále více podobat, protože mezi nimi sílí vztah lásky. Když tento požadavek potom zazní ve chvíli svatého přijímání, vyjadřuje nádherné ztotožnění se s celou eucharistickou modlitbou, která má svůj původ v samotné svatosti Boha. „*Vpravdě jsi svatý, Otče:*“ od něho pochází každá dobrá iniciativa vůči světu a člověku; „*pramen každé svatosti:*“ zde má svůj původ i každé svátostné působení; „*Posvěť tyto dary rosou svého Ducha.*“ Tedy obracet se na duši Krista a prosit ho o vlastní posvěcení je nejlepší způsob, jak se sladit s děním liturgického slavení, čerpající posvěcující působení svátosti přímo ze slov epikleze.

Nahlédneme-li však do hebrejského pojmu svatosti tak, jak ho vyjadřuje semitský jazyk, v němž slovo kábôd (těžký, ctihodný, svatý) označuje Boží velikost, konzistentnost, jistou a neodvolatelnou přítomnost, tehdy nelze nevnímat touhu po jistotě, touhu, aby nás Bůh obdaril životem a ochránil nás před všemi nebezpečími; touhu po životě, který bude smysluplný, pěkný a významný. Od Krista se žádá, aby nás jeho stvořitelské a posvěcující ruce chránily před hrozbami života a útoky nepřítele.

Počáteční prosba modlitby Duše Kristova hned od začátku poukazuje na dva způsoby chápání duše, které lze vnímat v celé modlitbě: na jedné straně jde o duši, která je osobní při přímém rozhovoru s Kristem; na druhé straně je to duše biblická a liturgická, která čerpá plnými hrstmi z Písma svatého a přímé zkušenosti eucharistického slavení.

Svatost je vrchol křesťanského života, protože je současně Božím darem a úplným přijetím jednotlivce. A zde se kruh v určitém smyslu uzavírá; pokud v událostech, které se udály v Getsemanské zahradě, můžeme vidět hluboké sjednocení Ježíšovy a Boží vůle, podobně i naše účast na Kristově svatosti, kterou si vyprošujeme od jeho duše, způsobuje, že i my se dokážeme ztotožnit s Otcovou vůlí. Počínaje křtem, není svatost jednoduše povoláním každého křesťana?

„Drahé sestry, nemůžu se spokojit jen tím, že jste dobré sestry. Chci Bohu přinést dokonalou oběť. Pouze díky svatosti se oddanost Bohu stává dokonalou [...]. Svatost spočívá v lásce k Bohu a bližním. Není to luxus rezervovaný jen pro některé. Všichni jsme povoláni stát se svatými.“ (MATKA TEREZA Z KALKATY: La mia vita. Milano: Rusconi 1990, s. 96 - 97.)

Když věřící vstoupí do hlubokého vztahu s Kristem, tedy s jeho duší a jeho vnitřním světem, v němž se Ježíšova vůle zcela ztotožní s vůlí Otce, tehdy se posvěť, protože ho pronikne samotná Kristova svatost, díky které může být poslušný Otcově vůli.

(pokračování příště)

Svatá zpověď' v zahraničí nemusí být problém

Stává se, že život v zahraničí přináší se sebou i zkoušku víry. Problém může nastat při snaze přistoupit ke svátosti smíření. Vždy se však dá najít řešení.

Jelikož jsem už delší dobu v zahraničí a domů se vrátím až za rok, chci se zeptat, jak je to se svatou zpovědí v cizím jazyce. Ten bohužel ještě neovládám na dostatečné úrovni, abych uměl objasnit podstatu mých hříchů. Také ne úplně porozumím poučení zpovědníka. Známy mi řekl, že stačí, když vyznám a lituji. Je to v pořádku?

Milan

Věřící křesťané žijící v zahraničí, kteří ještě neovládají dostatečně jazyk, ve kterém chtějí přijmout svátost pokání, mají několik možností. Kodex kanonického práva v kán. 990 říká, že nikomu není zakázáno vyzpovídat se pomocí tlumočnicka při vyhnutí se zneužití a pohoršení. Následně tlumočnick musí zachovat tajnost o hříších ze svaté zpovědi (kán. 983, §2.) Obě směrnice upozorňují v případě tlumočnicka na tři fakta - zneužití, pohoršení a vyzrazení hříchů. Ve výběru tlumočnicka musíme být tedy opatrní, a proto je dobré svěřit tento úkol zpovědníkovi.

Druhou možností je vyznání hříchů v cizím jazyce i s omezenými jazykovými schopnostmi. Pomůckou pro penitenta mohou být dostupné překladové slovníky k vyhledání správných slov, která jasně vystihují podstatu hříchu. Není dobré

pokoušet se o vysvětlování okolností či popis hříchů, protože by mohlo dojít k nepochopení ze strany kněze, pokud by nebyla použita správná slova. Po vstupu do zpovědnice je třeba ihned upozornit kněze, že jste cizinec a jen zčásti rozumíte v cizím jazyce. Kněz ví, jak má dále postupovat, a v tomto případě vynechá mravní poučení. Po vyznání hříchů a výzvě vyjádřit lítost nad hříchy můžete říci slova lítosti v rodném jazyce.

Další alternativou je poprosit místního kněze nebo - pokud v dané lokalitě funguje klášter - řeholníka o pomoc v přípravě na svatou zpověď v místním jazyce. V roce 2016 na návštěvě slovenských biskupů v Římě ad liminibus apostolorum byli vyzvednuti slovenští katolíci působící v cizině, že oslovují místní kněze s prosbou o vysloužení svátosti pokání. Jelikož tato svátost se zejména v západní Evropě dostává do pozadí, aktivita Slováků inspiruje místní věřící a zároveň místním kněžím pomáhá přivést své farníky k hlubšímu prožívání víry.

Čtvrtým řešením je vyhledání kněze rodáka - zpovědníka v zahraničí, který působí v blízkosti místa, kde pracujete. Pokud tato možnost není a kněz z našeho území v blízkosti vašeho pracoviště nepůsobí, podobným řešením je vyhledání kněze slovenské či polské národnosti. Pro Čechy jsou to velmi blízké jazyky a kněží rádi poslouží i katolíkům z naší země.

Poslední možností, až naprosto extrémní, je odložení přijetí svátosti. Nachází-li se penitent ve stavu fyzické nemožnosti, ačkoli ho zavazuje třetí církevní příkaz, a Kodex kanonického práva (kánon 989) zdůrazňuje, že každý věřící, když dosáhl věku rozeznávání, je povinen upřímně se vyzpovídat z těžkých hříchů alespoň jednou ročně, neproviňuje se vůči tomuto příkazu. Po příchodu domů, přestože je to období delší než rok, však penitenta váže povinnost přistoupit ke svátosti smíření při první příležitosti.

(podle KN)

***J* naším oblečením sdělujeme poselství**

„Když jde mladá dívka na setkání se svým chlapcem, bude se parádit dvě hodiny před zrcadlem. Bůh si zaslouží něco podobného,“ říká kněz a jezuita Tomáš Jellůš.

Vážená redakce, často se pozastavuji nad tím, v čem přijdou lidé oblečení do kostela. Tílka, výstřihy, krátké kalhoty... Navštívil jsem několik poutních míst, ale naše země patří v odhalování v kostelích na první místo. Někdy si myslím, že by bylo vhodné na dveře našich kostelů dát zákaz vstupu s odhalenými rameny a krátkými kalhotami. Jak tento jev vnímá Církev?

Jan

Mám radost, že máte úctu ke kostelu a poutním místům. Jsou to místa zvláštní přítomnosti Boha, který pro nás udělal mnoho dobrého, a tak si zaslouží od nás mnoho lásky a úcty. I naším oblečením komunikujeme poselství. Na svatbu a ples si oblékáme radostné elegantní šaty, na pohřeb černé k vyjádření soustrasti a smutku. Nepsaná společenská pravidla předpokládají, jak se člověk obléká do práce, když jde mezi lidi a když odpočívá doma se svými drahými. Otázkou zůstává, jak se oblékat, když jdeme do kostela.

Naši předkové v tom měli jasno a oblékali se velmi slušně. Ale doba se mění a dnes lidé nejsou nadšení, pokud je někdo omezuje ve vnitřní svobodě. Možná nám pomůže vize vztahu. S Bohem chceme mít vztah. Vztah přátelství, lásky a úcty. A pokud máme někoho rádi a máme ho v úctě, i na setkání s ním se oblékáme tak, abychom svým oblečením vyjádřili své spojení.

Když jde mladá dívka na setkání se svým chlapcem, bude se parádit dvě hodiny před zrcadlem, aby byla pro něj co nejkrásnější. Je to její dar krásy pro něj. Bůh si zaslouží něco podobného. Nejde tedy ani tak o šaty, jako spíše o náš vnitřní

postoj lásky a přátelství, který k němu cítíme. I on si zaslouží, aby se lidé snažili být hezkými, aby se i Bůh dobře cítil. Vždyť on stvořil smysl pro estetiku, krásu a umění.

Bůh čeká člověka s otevřenou náručí. A chce, abychom se dobře cítili v jeho domě. Nabízí nám poselství přijetí. Nakonec jde o naše srdce, o naše postoje. Pokud se člověk bude dobře cítit v Božím domě, pokud zažije přátelství, přijetí a lásku, tak jsem přesvědčen, že i šaty bude vyjadřovat svůj vztah k místu, na kterém zažil něco pozitivního.

Ztotožňuji se s vaším názorem, že v Božím chrámu je třeba být oblečen uctivě. Bůh ale také touží, abychom se v jeho domě cítili dobře. On se na nás těší. A někdy mi připadá, jako by lidé byli oblečeni, jako kdyby šli na pohřeb. Staré přísloví říká - smutná očka, bledá líčka, to musí být katolička. Na křesťanech by mělo být vidět, že přijali do života radostnou zvěst evangelia. A kdyby někdo nezaujatý vešel do chrámu, měl by tam pocítit, že se shromáždilo společenství lásky. Krása, smysl pro estetické oblečení také vyjadřuje poselství, jaké vydáváme před světem. Bůh nám odevzdal tak mnoho, daroval nám sebe samého. Přijal na sebe naši lidskou přirozenost. A proto si zaslouží, aby na místě, kde intenzívně přebývá, byli lidé i krásně a příjemně oblečeni a abychom i svým oblečením vyjadřovali radost ze vztahu s ním.

(podle KN)

Biblické drobečky

**Slovní spojení, která se z Bible dostala
do našeho jazyka**

Nestavět světlo pod nádobu

„A když se svítilna rozsvítí, nestaví se pod měřici, ale na podstavec, takže svítí všem v domě.“ (Mt 5,15).

Ale co je to měřice? Měřice je stará objemová nebo plošná míra. V tomto případě jde o objemovou míru. Byla to objemová míra na obilí nebo sypek

potravin. V rozmezí od padesát do sto litrů. Jiný výraz pro tuto objemovou míru byl znám pod výrazem „korec“.

Například na Moravě se také užívala měrice ve velikosti 53,55 litru = 192 korbelíků = 16 mázličků, později se hodnota ustálila na hodnotě 70,60 litru. Nádoby na odměřování obilí či sypkých potravin byly vydlabané buď ze dřeva, nebo vypletené košíky z proutí.

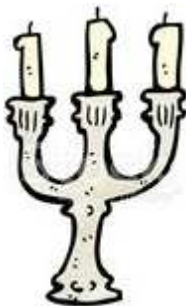
A odkud pochází zmíněný výrok? Z Ježíšovy horské řeči. Pán Ježíš připodobňuje své následovníky a následovnice k soli a ke světlu. Pokud rozsvítíme lampu, pochodeň nebo nějaký jiný zdroj světla a postavíme je pod nádobu, tak takové světlo nesplní svůj účel. Dnes bychom možná řekli, že člověk nemá dávat zdroj světla pod mísu, hrnec, kbelík, nebo nějakou jinou nádobu.

Přenosné světlo se staví na vyvýšené místo, na svícen nebo na nějakou nádobu, aby vyzařovala světlo do co největšího okruhu. My bychom ho určitě nedali pod nějakou nádobu, neboť světlo, má-li opravdu svítit, musí vyzařovat světlo do prostoru. Světlo je přece na to, aby svítilo. Takové je poslání Ježíšových následovníků a následovnic. Mají být světlem nejen sami pro sebe, ale také pro jiné lidi. Světlo naděje pro každého člověka, světlo evangelia, mají šířit nejen slovy, ale především dobrými skutky, čili skutky lásky.

Světlo pod měrici či pod nádobu staví každý člověk, který dostal od Pána Boha dary a talenty, ale ponechává si je sám pro sebe, aniž by je používal k užitku jiných lidí, bratrů a sester.

(podle Růžence)

Zadáno pro ženy

Když chceš uspořádat narušené vztahy...

Svatá Kateřina Sienská

Svatá Kateřina Sienská žila v Itálii v letech 1347 – 1380 a byla členkou Třetího dominikánského řádu. Kateřina sehrála významnou roli v úsilí o dosažení pokoje a spravedlnosti v chaotickém období historie Církve. Byla jmenována učitelkou Církve a spolu s Editou Steinovou a Brigitou Švédskou je patronkou Evropy. Její svátek připadá na 29. dubna.

Hádky, roztržky, spory, nedorozumění. Zná je každá rodina. Možná máme již dospělé děti, které s námi nekomunikují, nebo naši vlastní sourozenci mají mezi sebou neshody. Ať už jde o cokoli, většinou si řekneme, že nechceme strkat nos do toho, co se nás netýká, a nebudeme si hrát na prostředníka. Není tak těžké přesvědčit sami sebe, že je přece správné nezasahovat do cizích záležitostí. Ale co když by mělo smysl vyřknout vlídné slovo či povzbuzení a mohlo by to pomoci zažehnat konflikt?

Svatá Kateřina Sienská, často popisovaná jako jedna z nejnadanějších žen v dějinách, měla možná také chuť říci si, že se bude starat o sebe a nebude se plést do velkých konfliktů doby, ve které žila. Nakonec se do nich nejenže zapletla, ale proti nim i zakročila.

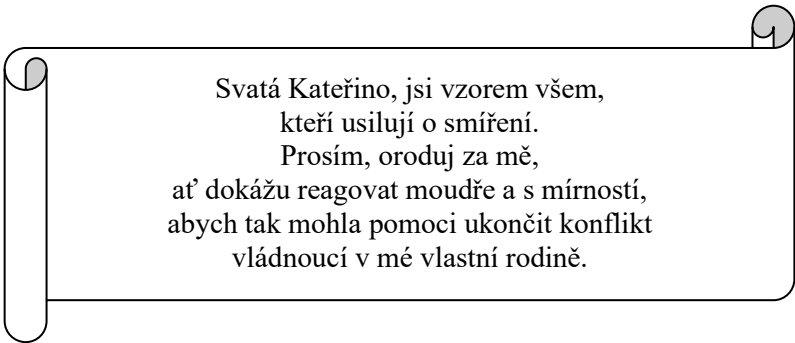
I když byla jen mladou řeholní sestrou, která neměla žádné formální vzdělání, velkou měrou přispěla k vyřešení konfliktů, které v té době ovládaly Církev. Když papež Řehoř XI. zakázal městu Florencii účast na svátostech, lidé vyslali Kateřinu jako svou zástupkyni za papežem. Později papeže Řehoře přesvědčila, aby přesunul papežské sídlo z Avignonu zpět do Říma. Na konci jejího krátkého

života si ji papež Urban VI. předvolal, aby pomohla ukončit velké západní schisma. (Bohužel, když Kateřina zemřela, schizma stále vyřešené nebylo.)

Když vidíme kolem sebe konflikty, zatrpkllost a rozpory, můžeme se obrátit na tuto velkou smiřovatelku a prosit ji, aby za nás orodovala.

Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.

Mt 5,9

Svatá Kateřino, jsi vzorem všem,
kteří usilují o smíření.
Prosím, oroduj za mě,
ať dokážu reagovat moudře a s mírností,
abych tak mohla pomoci ukončit konflikt
vládnoucí v mé vlastní rodině.

Dar lásky pro rodiče

31. kapitola *Láska ovlivňuje*

Kde není dobrá vláda, tam lid hyne, ale u četných rádců nalezne záchranu.
(Přís 11,14)

Roli rodičů nelze odbýt jako jednorázový nákup v obchodě se smíšeným zbožím. I kdybychom byli kovaní všemožnými vědomostmi, vždy se vyskytnou

situace, na které jsme prostě krátkí.

Z tohoto důvodu patří mezi odvážné a prozíravé úkoly lásky i to, že buduje silnou síť vlivů, díky které mohou děti bezpečně kráčet cestou života.

Začíná to tím, že my rodiče rozhodneme, která okna našeho domu otevřeme světu a jak využijeme podněty, co přes ně přicházejí, ve prospěch intelektuálního a emocionálního rozvoje našich dětí.

Jedním z prostředků, jehož význam se často podceňuje, je dobrá kniha a literatura vůbec. Budou-li si děti samy nebo spolu s ostatními členy rodiny číst hrdinské životopisy svatých a klasická díla světové literatury, rozvíjí se jejich fantazie a získávají inspiraci, aby se připodobňovaly reálným i smyšleným hrdinům v jejich šlechtnosti, ohleduplnosti, odvaze a hlubokých morálních zásadách. Podněcovat v dětech žížeň po nových objevech a pomoci jim oblíbit si čtení je celoživotní investicí hodnou času i peněz.

Cit pro krásu a vznešenost v dětech rozvíjí také to, jakou hudbu jim nabízíme. Nečekejme, až o hudebním vkusu dětí rozhodnou jejich přátelé. Ať v našich domácnostech slyší radostné písně, které mají poučný obsah, poukazují na Boha a inspirují nás k tomu, abychom mu neustále důvěřovali. Kniha Žalmů je plná chvalozpěvů děděných z generace na generaci. I skrze ni můžeme důvěrně poznávat Boha.

Rodiče by měli být pro své děti oporou a po celý život se za ně přimlouvav v modlitbě. Znáte někoho, kdo by se mohl přidat k vám a modlit se za děti?

Je také důležité, aby děti poznaly Písmo svaté a jeho ustanovení, aby si je mohly osvojit a žít podle nich. Měli bychom jim z něho číst a naučit je rozjímat nad ním i o samotě.

Děti potřebují, abychom pečlivě dohlíželi, jak tráví volný čas, aby se v nich pod rouškou zábavy nezabydlelo zlo, aby svět fantazie nenahradil realitu a aby se nicnedělání nestalo jejich nejoblíbenější činností. Nebezpečné, prázdné

a nesmyslné aktivity byste jim měli nahradit dobrými filmy, internetovými stránkami s pozitivním obsahem a prospěšnými činnostmi.

Kromě toho, co se odehrává doma, potřebujeme ještě jiné důvěryhodné lidi, kteří nám pomohou zvedat těžká břemena a formovat srdce dětí. Podobně jako vedení společnosti jmenuje další klíčové osoby, i my bychom si měli vybrat lidi, kteří budou mít vliv na životy našich dětí a podělí se s nimi o svoji moudrost.

Kněze nebo jiné zasvěcené osoby nemusí pozorovat jen z dálky v neděli v kostele. Můžete je pozvat k sobě domů na oběd a do společné debaty zapojit i děti. Setkávejte se s jinými rodiči a prarodiči, kterým se podařilo dobře vychovat vlastní děti, a dovolu jim, aby nabídly rady do života i vašemu synovi či dceři.

Zjistěte si, kdo vyučuje vaše děti ve škole nebo vede ve farnosti. Seznamte se s nimi, modlete se za ně, aby měli na vaše děti dobrý vliv a vštěpovali jim víru, morálku a hodnoty, které budou moci později předat dalším generacím.

Pokud se vaše děti zajímají o určitou konkrétní oblast, informujte se o lidech, kteří se tomu věnují profesionálně. Zjistěte, zda by se s nimi mohly setkat, popřípadě navštívit jejich pracoviště či dokonce osobně vyzkoušet jejich řemeslo.

Učte své děti, jak si vybírat rozumné kamarády a vyhýbat se hloupým. (Přís 13, 20 a 1 Kor 15, 33 jsou verše ze Písma svatého, které hovoří o výběru přátel. Nebylo by špatné, kdybyste se je s dětmi naučili nazpaměť.) Seznamte se s vrstevníky vašeho dítěte a jejich rodinami. Navštěvujte se. Poslouchejte, o čem mluví, jak smýšlejí, a usměřujte společné rozhovory a činnosti pozitivním směrem. Naučte své děti moudře rozlišovat, stát si za svým názorem a odplácet dobrem i za špatné.

Vypadá to jako hotové spiknutí. Vaše děti si však nemusí uvědomovat, že cílevědomě pracujete na tom, abyste je obklopili zbožnými hlasy, spolehlivým učením a silnou inspirací. Uvidíte, čeho všeho může vaše láska dosáhnout, když se k jejímu úsilí přidá více spojenců.

Zamyslete se, jak byste své dítě mohli dostat do tohoto vlivného proudu řeky. Všichni dobře víme, že řeku tvoří mnohé potoky, které se do ní v určitých místech vlévají, připojí ke společnému toku a tečou stejným směrem. Díky vaší lásce mohou děti plavat po proudu řeky a nechat se unášet zkušenostmi, o kte-

ré se s nimi dělíte vy, ale i další skvělí učitelé a vlivní rádci, se kterými je v životě seznámíte.

Bible říká: „Blahoslavený ten, kdo nechodí podle rady bezbožných, nestojí na cestě hříšníků, neseďává v kruhu rouhačů...“ (Ž 1, 1). Ale co kdybyste kromě varování před negativními vlivy připravili svým dětem životní cestu, po které by kráčeli s ctnostnými, statečnými, obdivuhodnými lidmi, s muži a ženami naplněnými odvahou a zbožností, a dali jim možnost setkávat se s moudrými lidmi, co znají smysl života?

Takovým způsobem je vaše rodina na nejlepší cestě k tomu, aby se nedala přemoci zlým, ale aby dobrem přemáhala špatné (srov. Řím 12, 21).

Udělejte si seznam dobrých křesťanských knih, hudebních interpretů a inspirativních filmů, které byste v průběhu roku chtěli svým dětem pořídit, aby jim pomohly růst v moudrosti. Aspoň jednu z těchto věcí kupte již tento týden a dejte ji dětem jako dárek.

Když dnešní úkol splníte, odpovězte si na tyto otázky:

- ? Co myslíte, čím byste mohli obohatit „zásobu“ dobrých vlivů na své děti?
- ? Jak byste mohli tyto věci použít, abyste co nejvíce rozvíjeli jejich osobní potenciál?

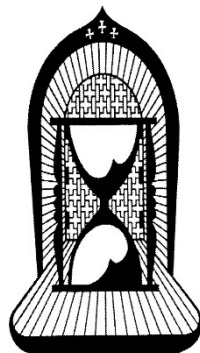
*Chod' s moudrými a zmoudříš, kdo se stýká s hlupáky, přijde do neštěstí.
(Přís 13,20)*

Pár slov pro mladé

5. Největší tajemství Boha

Celý kolosální vesmír Bůh udržuje a řídí zákony. Lidský svět Bůh udržuje zákonem lásky a dalšími mravními zákony. **Ty upravují naše vztahy k Bohu, k sobě, k lidem, k vesmíru...**

Abychom si Pána lehce zamilovali, trochu jsme si ho už představili. Opravdu jen trochu. Neboť k poznávání Jeho vlastností budeme potřebovat celou věčnost.

Jeden Bůh ve třech Božských osobách

Bůh je tak tajemný, že se nám Ho úplně nikdy nepodaří odhalit. Náš přirozený rozum nemůže proniknout do nadpřirozena. Jen když nám to dovolí.

Proto nám pomohl a zjevil nám něco ze svého tajemství. Díky Němu víme, že je jeden Bůh ve třech Božských osobách: Otec, Syn a Duch Svatý.

Boží Syn

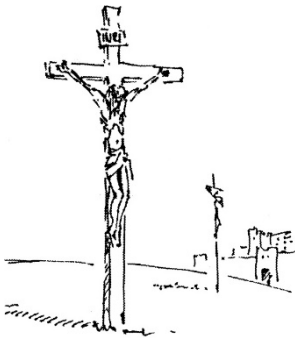
Druhá Božská osoba, Ježíš Kristus, je roven Bohu Otci. Jednou sestoupil z nebes, vzal si lidské tělo i narodil se v Betlémě. **Jeho matkou je nejkrásnější žena na celém světě - Panna Maria.**

Jeho otcem je sám Bůh. Na zemi se o Něho staral pěstoun - svatý Josef. **Ježíš Kristus přišel na tento svět proto, aby nás spasil.**

Chtěl okusit, jak je to být člověkem

Třicet let žil ve skrytosti. Pracoval jako tesař. Navenek byl podobný ostatním lidem. Nikdy však nespáchal hřích. **Naučil lidi, jak mají žít, aby se vrátili zpátky do nebe. (srov. Sk 4,12)**

Dílo spásy je dokonáno

Shromáždil kolem sebe úžasně dobrou „partu“ statečných lidí - **apoštolů**. Zákoníkům a farizeům však „nehrál“ do karet. Čekali jiného Mesiáše. Takového, který by je osvobodil od Římanů a se kterým by mohli vládnout. Proto se ho rozhodli zabít. Jeden z jeho učedníků ho zradil. **Ukřižovali ho.**

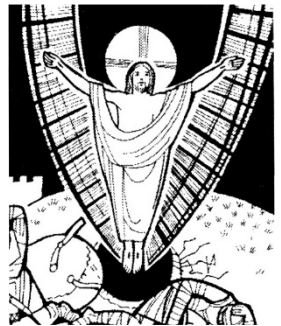
Život po smrti

Boha však nelze zabít. Jako člověk zemřel, ale jako Bůh zvítězil. Sestoupil k zesnulým a spravedlivým duším otevřel brány nebe. To bylo radosti!

Třetí den vstal z mrtvých. Vrátil se v oslaveném těle ke svým učedníkům. Ukázal jim, co čeká je, ale i nás, když s ním vytrváme v boji proti hříchu. **Budeme vzkříšeni k věčnému životu.**

O co tady šlo?

Kristus nám vrátil ztracený ráj. Napravil důsledky dědičného hříchu. Dokonal vykupitelské dílo. **Založil nový Boží lid – Církev.** Svěřil jí prostředky ke spáse – **svátosti**. Potom odešel ke svému Otci do nebe. **Ale zůstal i mezi námi v Eucharistii. Je i všude tam, kde se setkáváme v jeho jménu.**

Nejdůležitější jednou větou

Smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista jsou spásné události, které se slaví o Velikonocích a zpřítomňují se ve mši svatě nekrvavým způsobem. (srov. Lk 22,19).

Jaký byl?

Čteme-li pozorně Písmo svaté, můžeme tam najít obraz Ježíše Krista. Kromě toho, všechno krásné a dobré, co jsi zažil nebo viděl, ti může posloužit při vytváření si obrazu o Něm.

Obraz o Ježíšovi by měl nosit člověk ve svém srdci. Láska k tak vznešené osobě zušlechťuje, přetváří. **Tedy se charakter člověka mění ve svůj vzor, na obraz lásky - na Ježíše Krista - na Boha.**

Božské umění

Takový člověk ho pak „**zjevuje**“. Zpřítomňuje Ho a sám je nesmírně krásný. Je v něm ryzost, přímost, svěžest, neboť je v něm Ježíš.

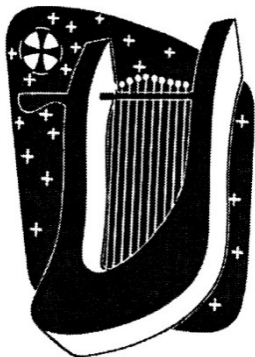
Duch Svatý

Těsně před svým odchodem nám Pán Ježíš přislíbil **Utěšitele, Povzbuditele**, který nás poučí a posílí v každé situaci.

Jeho jméno je **Duch Svatý** (srov. Jn 14, 15-27). A On skutečně přišel. Stalo se to na desátý den po Ježíšově nanebevstoupení, (srov. Sk 2, 1-13)

Kdo to je?

Duch Svatý je třetí božská osoba, rovná Otci i Synu. Je Bůh, který působí mezi námi a v nás. Dává nám různá dobrá vnuknutí.

Vzbuzuje v srdci lásku, chuť žít a mít rád život. Našemu rozumu dává znát správné věci, povzbuzuje naši vůli k dobrému, rozhojňuje v nás city lásky. **Je to Duch Života.**

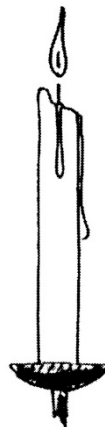
Udržuje život

Duch Svatý dává život. Jemně ztvárňuje svět i celý vesmír k dobrému. On všechno ovlivňuje k ryzí kráse a k dobru. Je „vánek“, který všechno křísí k životu. I pouště, i zamořená moře, i znečištěné lidi. **On je Život.**

„Očišťuje“ člověka

Duch Svatý **usvědčuje lidi z hříchů**. Proč to dělá? Abychom věděli, co máme odhodit ze „starého člověka“. A hned dává sílu následovat Ježíše Krista.

Povzbuzuje lidi, aby **pokračovali v díle Ježíše Krista**. Chce, aby křesťané šířili radostnou zvěst o věčném životě do celého světa. Duch Svatý udržuje Boží království v našich srdcích.

Já a Duch svatý

Duch Svatý vzbuzuje v duši jemné výzvy, na které čeká odpovědi. Potřebuji být proto citlivý na jeho vnuknutí, abych něco důležitého nepropásl. A samozřejmě, že mám **na výzvy odpovědět**. Jednou On, jednou já... Tak se připodobním Ježíši Kristu. Je to cesta k trvalé kráse. **To dělá Duch Svatý.**

Bůh je láska

Po nahlédnutí do tajemství našeho Boha je třeba zdůraznit to nejdůležitější: „**Bůh je Láska.**“ A chce se o tuto lásku s námi dělit. Proto nás poučil i o tom, jak s Ním chodit a držet se ho za ruku.

Věřte mi. Kdo miluje, může si s Bohem šeptat tajemství, může si s Ním štěbetat, může mu říkat vtipy. Dokáže s Ním dělat zázraky. Kdo je zamilovaný do svého Boha, ten zakouší ráj a život se mu změnil na uchvacující dobrodružství.

Novodobý žalm na oslavu Pána

Je mnoho hudebních, literárních, filmových děl, které opěvují lásku, krásu, statečnost, přírodu, lidi,... Už jsi vytvořil nějaké umělecké **dílo na oslavu Boha**? Je to pro tebe novinka? Co by to mohlo být? Vhodný skutek, slovo, píseň...

Pokud ještě ne, zkus to teď. Slož nebo nakresli, ba můžeš znotovat, nebo i zazpívat, či zarecitovat **Hymnus na oslavu Pána**. Vždyť si to zaslouží.

Dávám na to záruku.

V případě, že je vás víc, můžete si na setkání nebo v rodině udělat uměleckou hodinu.

Dobrý nápad je i toto: Zkuste v **divadelní scénce** předvést některý příběh z Ježíšova života. A co tak ho zahrát při nějaké oslavě farního společenství?

Pokud vám to nějak nejde a nemáte inspiraci, zavolejte přátele a vydejte se na **procházku**. Všimněte si té nádhery, která je kolem vás a jistě vám bude do zpěvu.

přiblížil **Mohamed**.

„Člověče, chápu tě, ale uvědom si, že to Alláh chtěl. Vydrž, po smrti tě čeká ráj.“ A také šel dál.

Vtom jsem slyšel oslovení: „Příteli...“

Podíval jsem se nahoru a uviděl jsem **Ježíše Krista**. Sestoupil ke mně do jámy, vzal mě do náruče a vynesl ven. Nic mi nevyčítal, jen řekl: „Pojď za mnou.“ Proto jsem se stal křesťanem.

Proč uvěřil Kristu?

Jeden Ind takto obrazně vyprávěl, proč uvěřil j Kristu:

„Padl jsem do jámy, a neuměl jsem se z ní dostat ven. Konečně šel kolem **Konfucius**. Podíval se do jámy a řekl: „Synu, kdyby ses řídil mým učením, nikdy by se ti to nestalo.“ Potom odešel.

Za chvíli se nad jámou zastavil **Buddha** a říká:

„Sepni ruce, zhluboka dýchej, zavři oči a všechno ber lhostejně. Dosáhneš stavu nirvány a s ní pokoj.“

Po krátké době se

Pane, dej mi vidět trochu víc

Kdo pochopí, jak je Kristus úžasný, jistě v Něho uvěří. Sni, sni, sni... Hledej, hledej, hledej... **Neboť kdo hledá, ten najde.**

Přesvědč se, že Bůh je láska. A že je stále na naší straně a vždy nás zachraňuje.

Co jsme prožili

Pouť ve Vratislávce

V sobotu 27. května 2022 byl během poutní mše svaté ve Vratislávce posvěcen nový prapor obce. Základní barvou praporu je zelená – je symbolem venkovské (zemědělské) krajiny (lesů, luk i polí) i naděje a obnovy. Zlatý čili žlutý vavřínový věnec odkazuje na název Vratislávka od jména Vratislav tj. „návrat slávy“. Věnec tedy symbolizuje vítězství a slávu. Stříbrná čili bílá lilie ve věnci je jedním z atributů čistoty Panny Marie, patronky obce, které je zasvěcena místní kaple.

Děkujeme paní starostce Miloslavě Jeřábkové i všem zastupitelům obce za to, že se zasloužili o vytvoření praporu, znaku i vlajky, které reprezentují naši obec.

Po mši svaté bylo pro místní i hosty připraveno bohaté občerstvení.

Jana Jakešová

První svaté přijímání v Olši

V neděli 5. června se v našem farním kostele sv. Jiří konala slavnost prvního svatého přijímání.

V tento den dvě dívky a dva chlapci z naší farnosti poprvé přijali tělo Kristovo. Děti se na tuto slavnost skoro rok intenzivně připravovaly s pomocí rodičů a pana faráře. Den před slavností, pak očistily svá srdce při první svaté zpovědi.

Mše svatá začala v neděli v 10:45 průvodem ministrantů, dětí a pana faráře do kostela. Děti i rodiče se do liturgie zapojili četbou čtení a přímluv.

Nejdojemnějším okamžikem pro každého rodiče byla chvíle, kdy si každé dítě zapálilo křestní svíci a přečetlo křestní slib. Po čtení přímluv pokračovala mše svatá plynule dál,

až nastal ten očekávaný okamžik, kdy děti poprvé přijaly eucharistii. Na závěr děti panu faráři poděkovaly a předaly mu společný dar.

Anežka Bednářová

Poutní mše svatá v Klokočí

V sobotu 18. června se za krásného počasí sešli farníci z Klokočí a okolí před

místní kapličkou. V 16 hodin tu náš pan farář sloužil mši svatou k patronovi kapličky k svatému Antonínovi Paduánskému.

Po jejím skončení měli místní přichystáno pohostění nejprve u kapličky, a pak i před nedalekou obecní budovou a všichni si tak

mohli toto krásné odpoledne prožít při společném posezení.

Anežka Bednářová

Slavnost Těla a Krve Páně v Olší

V neděli 19. června jsme v naší farnosti prožili slavnost Těla a Krve Páně. Slavnost byla zahájena ve farním kostele sv. Jiří v osm hodin mší svatou, kterou sloužil náš pan farář.

Po jejím skončení se vydal eucharistický průvod na cestu po vesnici ke čtyřem připraveným oltářům.

V čele průvodu nesl ministrant kříž, za ním nesli dva muži korouhve, následovaly je družičky, které sypaly na cestu květiny, ostatní ministranti, pan farář s monstrancí pod baldachýnem, muzikanti, zpěvačky a ostatní farníci.

U každého oltáře proběhla krátká pobožnost. Slavnost byla zakončena v kostele svátostným požehnáním.

Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě i na důstojném průběhu slavnosti.

Anežka Bednářová

Přírodu využijte jako svou zelenou lékárničku

Léčení rostlinami je nejstarší medicína na světě, která se po převládání modernou medicínou na Západě opět vrací na výsluní. Fytoterapie

nás učí poznávat své tělo a zaměřovat se spíše na příčinu než na symptomy. Léčebný proces je zdlouhavější, ale přirozený a trvalý.

Bůh to opravdu dobře zařídil a dal nám do užívání kompletní zelenou lékárnu.

Bylinky, květiny, stromy, ale také zelenina a ovoce nesou v sobě zdraví, které se podařilo člověku po staletí objevovat a využívat. Někdo může namítat, že v současném znečištěném životním prostředí nemá smysl sklizeň léčivých rostlin. Pravdou ovšem

je, že rostou ve stejném prostředí jako my, ve stejné půdě jako zelenina či obilniny, které denně konzumujeme.

S košíkem pro úrodu

Zkušení bylinkáři by nám doporučili začít se sběrem několika druhů léčivých bylin, které skutečně známe a které budeme umět správně využívat ve svůj prospěch. Najděte si sběrná místa v přírodě, kde se vyskytují bylinky v hojném počtu. Sbírejte jen mladé, pěkné a čisté části rostlin, nejlépe do košíku nebo textilní či papírové tašky. V plastovém sáčku by se bylinky zpotily, což by znamenalo rozpad bílkovin. Vezměte z přírody jen tolik, kolik spotřebujete, nejlépe je trhejte prsty a nůžky použijte jen u tvrdých stonků.

Nezapomínejte ani na ideální počasí: po silných deštích nebo při silném suchu jsou rostliny na čas ochuzeny o účinné látky. Důležitá je také část dne. Dopoledne sklízíme květiny na začátku kvetení nebo v plném květu, které obsahují silice. Semena kolem poledne a kořeny brzy ráno.

Doma rostlinky hned volně rozprostřete a sušte na suchém a vzdušném místě, nikdy ne na slunci. Účinné látky se při sušení přesouvají z listů do stonku, pokud tedy potřebujete k využití jen listy, odtrhejte je hned po sklizni. Využijete-li celou rostlinku, můžete je sušit jako naše babičky zavěšené v tenkých svazcích.

Rostliny nikdy nemýjte, mohly by zplesnivět. Máte-li byliny obsahující sliz (i květiny), sušte je velmi pečlivě a zejména jednotlivě - list vedle listu, květ vedle květu. Myje se jediné kořen, který hned nakrájete a sušte.

Květy potřebují 3-8 dní, listy 3-6 dní, rostliny obsahující sliz o 2-5 dní více. Usušené bylinky vložíme do tmavé skleněné či dřevěné nádoby nebo papírového či plátěného sáčku. Trvanlivost rostlin je jeden rok, proto si je označte jménem a datem.

Zpracování podle chuti

Jaké je jejich následné využití? Nejčastější je bylinný čaj, zápar, macerát, ale také masti, tinktury, oleje i léčivá vína a koupele, obklady, zábaly, bylinné sáčky.

Ideální čaje jsou vaše namíchané směsi nebo sypané z lékárny, protože porcované v sáčcích jsou často velmi podrcené, umleté, a proto chudší na léčivé látky.

Nápoj připravujte vždy čerstvý, 1 - 2 ČL (čajové lžičky) na šálek vody. V případě, že použijete čerstvou rostlinu, dávku zdvojnásobte. Dětem do 14 let dávku bylin zmenšujeme na polovinu. Denně se doporučují 2-3 šálky, čajovou kúru dodržujte 3-6 týdnů, což je však třeba ověřit u konkrétní byliny, kterou jdete užívat.

Zápar je vhodný pro květiny a listy. Bylinnou směs zalijete horkou nebo vroucí vodou, zakryjete a louhujete maximálně 10 minut, čerstvé bylinky méně. Přecedíte přes sítko. Rostliny obsahující silici zaléváte jen horkou vodou.

Výluh používáme u rostlin obsahujících sliz jako sléz, ibišek, jitrocel. 1 ČL bylinek vložíte do šálku studené vody a za občasného míchání louhujete 1-5 hodin, poté přecedíte. Připravte si nejlépe jen jeden šálek, abyste jej hned po louhování mohli vypít.

Odvar se připravuje z kořenů a kůry. Sušinu rozdrťte v hmoždíři, zalijte studenou vodou a přiveďte k varu. Vařte 5-30 minut, nechte ještě postát a přecedte.

Doma si dokážete připravit také tinkturu. Dobře rozdrobené bylinky nebo čerstvé nadrobno nasekané v poměru 1:5 až 1:10 zalijeme alkoholem a uzavřeme v láhvi z bílého skla.

Nejlépe se osvědčila neutrální chuť žitné pálenky nebo vodky. Během 3 týdnů jí občas zatřesete a nakonec přecedíte. Tinkturu nalijete do neprůhledné láhve a uložíte na tmavé místo.

Používáte do čaje, ovocné šťávy nebo vody, užíváte třikrát denně 20 kapek.

Recepty

Jistě má každý z vás pár domácích receptů z Boží lékárny. My vám nabízíme několik lehkých tipů, které mohou ulevit právě vašim problémům.

KAŠTANOVÝ SÁČEK:

Povlak na podušku (40 x 40 cm) do poloviny naplnit dobře usušenými kaštany, zašít a uložit na suché místo. Pokud tento sáček položíte na zem a naboso po něm pošlapete nohama, podpoří se prokrvení a promasírují se reflexní zóny na chodidlech, což pomáhá proti studeným nohám a křečovým žilám. Pokud se ohřátý (v troubě, na radiátoru) pytlík položí pod bolavé místo na zádech, uvolní jej.

CIBULOVÁ PONOŽKA:

Cibulový balíček přiložený na chodidlo uvolňuje prostřednictvím reflexní zóny na noze zánětlivé procesy a nahromaděnou energii v hlavě. Působí blahodárně při začínajícím nachlazení a bolesti hlavy.

Příprava: Nadrobno nakrájenou cibuli zabalit do balíčku velikosti chodidla, poté ho ohřát nad vodní párou a přiložit na chodidlo. Po odstranění balíčku si natáhněte bavlněné ponožky a v posteli se z nemoci

vyspíte.

KRÁLOVSKÝ CHMELOVÝ POLŠTÁŘ:

2 hrsti dobře usušených chmelových hlávek nasypat do povlaku na polštář (20 x 20 cm) a zašít. Přidejte také levanduli nebo heřmánkové květenství. Pro klidný a tvrdý spánek.

MED A SIRUP PROTI KAŠLI:

Prázdňou sklenici na med střídavě vrstvit (velkými asi 1 cm) květy sedmikrásky a řídkým akátovým medem, 2-3 týdny nechat louhovat na tmavém místě při pokojové teplotě, 2krát denně obrátit, aby se květenství dobře promíchala. Potom přecedit, označit štítkem a uložit na tmavé místo (trvanlivost 1 rok). K sedmikrásce můžete přidat i fialkové a prvosenkové květy, mateřídoušku nebo smrkové poučky. Při hlenitém kašli užívat 3krát až 4krát denně 1 ČL.

Obdobně se vrství nadrobno nasekané jitrocelové listy a krystalový cukr. Nakonec ho scedíme do tmavé láhve a skladujeme v lednici.

ČAJ PROTI NERVOZITĚ, PORUCHÁM SPÁNKU A STRACHU:

Asi 25 g hlohových listů a květů, meduňkových listů, chmelových šištiček a levandulových květů. Zalít vroucí vodou (1 ČL/1 šálek) a louhovat 10 minut. Užívat 4 týdny 3krát denně 1 šálek.

BŘEČTANOVÝ OBKLAD PROTI KUŘÍM OKÁM:

Čerstvě nasbírané břechťanové listy naložit na 2 dny do octa. Potom je mokré přikládat na noc na kuří oko, ráno odstranit a večer přiložit nový obklad. Opakovat denně, dokud kuří oka nezmizí.

KŘENOVÝ OBKLAD NA ŠÍJI:

1 ČL čerstvě nastrohaného křenového kořene zavinout do kapesníku tak, aby na jedné straně překrývala křen jen jedna vrstva látky. Touto stranou přiložit na 2 – 5 minut na šíji, mezi 3. a 6. krční obratel (reflexní zóna pro přínosové dutiny). Jakmile obklad způsobí intenzivní pálení (při 1. aplikaci nejpozději po 5 minutách), je třeba jej odstranit a zarudlou kůži natřít ošetřujícím olejem. Obklad denně opakovat, maximálně 3 týdny, a pokud ho pacient dobře snáší, lze jej na šíji ponechat nejvýše 15 minut.

Křenový obklad na šíji pomáhá při zánětech vedlejších dutin, bolestech hlavy nebo migréně, při bolestech nervů, artróze, bolesti zubů nebo furunklech.

LEVANDULOVÝ SIRUP:

120 g cukru pomalu rozpustit ve 150 ml vody, uvést k varu a nechat 5 minut odpočívat. Potom hrnec odstavit ze sporáku, přidat 9 levandulových soukvětů a louhovat 24 hodin. Na-

konec květenství odstranit, sirup přecedit a uložit do lednice (trvanlivost 2 týdny). Sirup zjemňuje a aromatizuje zákusky, domácí zmrzlinu či nápoje.

HŘEJIVÝ SÁČEK Z TŘEŠŇOVÝCH PECEK:

Pecky z třešní omyjeme a necháme dobře usušit. Zašijeme do povlečení, nejlépe ve tvaru menšího sešitu. Ohřátím v troubě či mikrovlnce drží pecky dlouho teplo. Používáme jej jako hřejivý polštářek.

SEDMIKRÁSKOVÝ ČAJ:

1 ČL sušených nebo 2 ČL čerstvých květenství a listů zalít $\frac{1}{4}$ l vroucí vody a louhovat 10 minut.

Užívat 3krát denně 1 šálek, lze osladit medem. Čaj zmírňuje hlenitý kašel a podporuje čištění kůže. Sedmikráska se osvědčila zejména při léčení dětí: „Špetka sedmikrásky by se měla přidat do každé směsi pro děti, které navzdory dobré stravě nerostou.“

(podle KN)

Věděli jste?

Za nápadem připevnit kolečka na kufr a usnadnit tak jeho přesun stojí Bernard D. Sadow, který byl v 60. letech 20. století viceprezidentem amerického výrobce kufrů a kabátů. Nápad s kufrům na kolečkách dostal během dovolené, když na letišti nenašel žádného nosiče, který by mu i kufr odnesl. Všiml si však dělníka, který stěhoval velký stroj pomocí desky s kolečky – to ho inspirovalo připevnit kolečka na kufr. Nápad zpočátku neměl velký úspěch. Boom nastal až v roce 1987, kdy Sadowův i vynález vylepšil pilot Robert Plath. Ten ke kufru namísto čtyř koleček připevnil pouze dvě a celou konstrukci vybavil vysouvacím držadlem. Pro velký zájem zanechal pilotování a založil firmu na výrobu takových kufrů.

(podle KN)

Diecézní pouť rodin v Předklášteří

Centrum pro rodinu a sociální péči Brno vás srdečně zve na 18. diecézní pouť rodin, která se uskuteční v sobotu 27. 8. 2022 v areálu kláštera Porta coeli v Předklášteří. Pout' začíná v 10.15 mší svatou celebrou brněnským biskupem Mons. Mgr. Ing. Pavlem Konzbulem, Dr. v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Od 12.15 do 15.15 bude následovat bohatý duchovní i doprovodný program pro všechny generace. Zveme vás na přednášku „Parkour pro seniory aneb prevence pádu“ (In Motion Academy Brno), pohádku „Kiwi vynálezcem“

a tvarování balónků (Divadélko S RADOSTÍ – Tomáš Velzel), aktivity pro děti a mládež (Diecézní centrum života mládeže a CRSP Brno), skákací hrad, adoraci (komunita Emmanuel), svátost smí-

ření, komentované prohlídky kostela, pivovaru Vorkloster, Podhoráckého muzea, květinové zahrady Planté,... Pout' zakončí v 15.30 slavnostní požehnání. Podrobný program bude uveden v letáčku, který dostanou účastníci pouti při vstupu do areálu. Občerstvení bude možné zakoupit přímo v areálu Porta coeli (zajišťují: Na Humpolce, Vorkloster, Klášterní kavárna Porta coeli). Pro maminky bude k dispozici místnost pro kojení a přebalování (Family Point). Po celou dobu konání pouti bude přítomna služba první pomoci (Charita Tišnov). Velice si vážíme ochoty a vstřícnosti, které se nám ve farnosti i v Předklášteří dostalo. Těšíme se na setkání s vámi. Bližší informace naleznete: www.crsp.cz

18. DIECÉZNÍ POUŤ RODIN

27. 8. 2022

Předklášteří u Tišnova
areál kláštera Porta coeli

PROGRAM:

10.15 | Pontifikální mše svatá

hlavní celebrant diecézní biskup brněnský
Mons. Mgr. Ing. Pavel Konzbul, Dr.

od 12.15 | Bohatý duchovní i doprovodný program pro všechny generace

- přednáška „Parkour pro seniory aneb prevence padu“ (In Motion Academy Brno)
- pohádka „Kiwi vynálezcem“, tvarování balonků (Divadelnío SRADOSTI – Tomáš Velzel)
- prohlídka kostela, pivovaru Vorkloster, Podhoráckého muzea
- aktivity pro děti a mládež (překážková dráha, tvoření, skákač hrad)
- adorace (komunita Emmanuel), svátost smíření

15.30 | Zakoňčení pouť, požehnání

Občerstvení lze zakoupit přímo v areálu Porta coeli (zajišťují: Na Humpolce, Vorkloster, Klášterní kavárna Porta coeli). Pro maminky bude k dispozici místnost pro kojnutí a prebatování.

ROZVOJ
KAPITULY
A ŽIVĚNÍ PŘÍČI

KLášter
K

Česká
rodinná
poutě

Charita

MB
Muzeum brněnské
Pohorácké muzeum

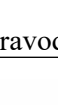
VORKLOSTER
Historické pivovary

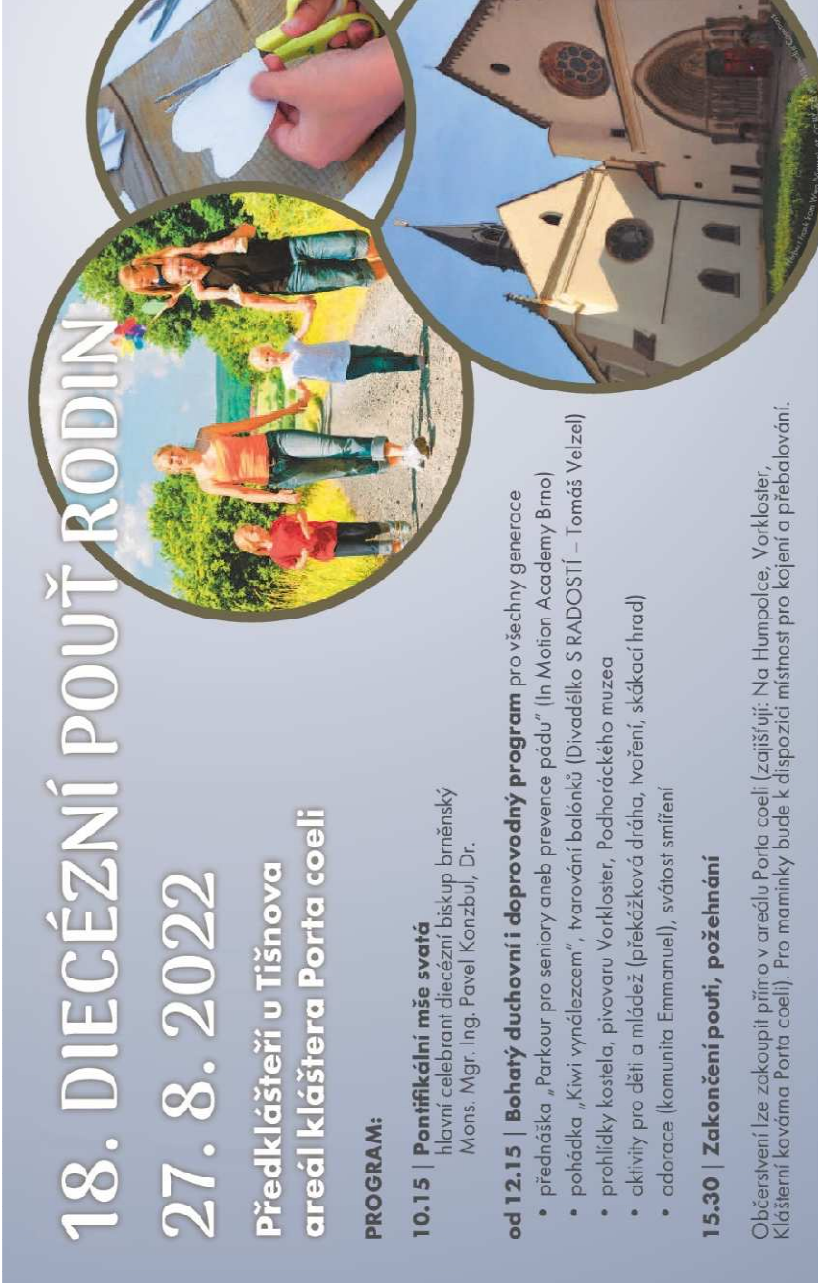
plante

KAS
K

LABO
RODIN

Co nás čeká, dá-li dobrý Bůh

Pouť ve Skryjích

V úterý 5. července v 11 hod.

Pouť na Litavě

V sobotu 30. července v 16 hodin

Pouť v Boru

V sobotu 13. srpna v 9 hodin

Pouť v Tišnovské Nové Vsi

V sobotu 13. srpna v 11 hodin

Pouť v Horních Loučkách

V neděli 14. srpna v 11 hodin.

Žehnání automobilů

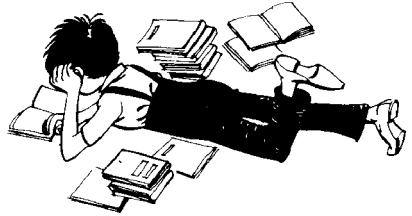
V Olší 28. srpna ve 14 hodin. Následuje spanilá jízda do Dolních Louček na faru na jehněčí speciality.

Pouť v Újezdu

V sobotu 3. září. Čas bude upřesněn v ohláškách neděli předtím.

Změna vyhrazena

Knižní okénko

Marko Ivan Rupnik

Cesta křesťanského povolání

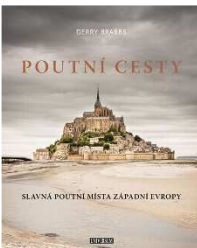
Pouť od Ježíšova vzkříšení k našemu osobnímu vzkříšení patří k základním otázkám života. Kniha formou rad duchovního otce mladým lidem odkrývá proces poznání toho, kým máme před Bohem být a co dobrého dokážeme vykonat. Cesta je někdy spletitá, připomíná, jak sami bloudíme, nevíme si rady, ale nakonec své postavení ve světě objevíme. Bůh nás v tom hledání ospravedlní, naplní naše touhy a promění rány. Stále přirozeněji tak žijeme uvnitř Božího Srdce.

Vydalo nakladatelství Refugium
cena 130,- Kč

Derry Brabbs

Poutní cesty

Ať už se chystáte na skutečnou pouť, nebo chcete poznávat svět, publikace Poutní cesty vás povede po opravdu slavných historických trasách. Poznáte německý úsek svatojakubské cesty, cestu do opatství Mont-Saint-Michel na maličkém ostrůvku u pobřeží Normandie, objevíte úžasné stezky v Británii a mnohé další. Vaši cestu pomohou naplánovat úžasné fotografie v kombinaci s poutavým textem, který popisuje historii každé cesty, seznamuje s jejími charakteristickými rysy, přináší stručné údaje o vzdálenostech i počtu potřebných dnů, a také seznam důležitých internetových adres.

Vydalo nakladatelství EUROMEDIA GROUP, a.s.
cena 539,- Kč

U okýnka

Je doba prázdnin a tak se cestuje, často i hodně daleko. Jak si oživit dlouhé cesty nám může pomoci karetní hra **U okýnka**.

Karetní hra do auta, vlaku i autobusu. Děti hledají při jízdě obrázky z karet, které drží v ruce. Kdo najde víc obrázků, vyhrává. A hlavně že je klid při řízení :-)

Jestli míváte v autě taky živo, tak vám hra U okýnka určitě pomůže.

V balíčku 77 karet najdete běžné i vzácnější předměty (popelnice, lavičky, komín, brýle...). Ale taky jsem se snažil zapojit abstraktní myšlení a tak děti budou hledat i čtverec, krychli, trojúhelník apod.

Na kartách jsou nápisy v češtině, slovenštině a angličtině. A tak se můžete naučit nebo procvičit anglické názvy věcí, které nás obklopují.

Na kartách jsou symboly silnice / dálnice / kolejí. Když je některý ze symbolů ztmavený, kartička tam neplatí a hráč ji může ihned odhodit.

Tři akční karty pro pobavení nebo urychlení hry.

Nejen tuto hru si můžete objednat na adrese: <https://www.dummybear.cz>

Cena: 249,- Kč

V osmisměrce najdeme jednu prázdninovou pranostiku.

P	O	N	Í	Ž	E	N	O	S	T	P	L	A	V	A	T	K	A	A	
S	P	R	A	L	T	C	H	A	P	A	O	P	A	S	T	Á	T	T	S
I	Ř	U	T	V	O	A	A	S	P	K	U	E	Z	Í	N	E	P	A	
B	E	A	T	Z	A	E	M	D	R	Á	P	Ž	S	E	O	O	H	I	
N	D	T	Y	T	L	R	L	O	P	P	L	Á	T	P	B	E	T	C	H
S	M	Ě	S	A	T	A	U	O	L	O	A	L	Ř	K	R	N	L	S	
M	Ě	M	V	O	P	A	K	T	U	P	T	Í	Ž	O	A	E	Í	I	
Ě	T	Ú	P	Y	R	O	N	T	O	T	I	D	I	L	K	D	O	K	
R	T	I	L	O	T	K	E	H	O	E	T	D	K	T	I	S	K	U	
O	Č	L	R	A	U	K	O	T	L	S	A	O	V	E	B	Ý	Í	Z	
S	P	E	L	C	T	K	A	M	U	T	A	A	T	D	Č	K	N	U	
M	Y	Z	N	E	E	M	L	K	P	E	R	A	A	E	A	Í	Z	S	
A	T	U	Z	Í	O	L	O	S	E	T	Ú	R	T	B	Ž	N	A	I	
G	I	O	A	C	R	Č	A	Ř	N	I	Y	M	O	R	L	A	T	A	
A	M	R	Y	V	I	L	E	V	E	K	A	R	M	L	O	R	O	Y	
R	K	A	A	R	E	L	O	C	H	R	A	Y	S	O	O	E	T	K	Ú
A	Ý	N	Ý	J	O	L	O	T	E	T	B	U	D	O	P	S	E	Z	
N	Ě	M	O	H	R	A	S	M	O	B	Y	Č	E	J	E	E	E	Z	
T	Y	P	Y	T	O	T	O	R	P	O	R	V	N	D	R	N	D	V	

alej; Avar; beat; bikarbonát; bory; coma; čirý; dary; datle; desky; děvy; diplomat; dráp; enzym; estetika; etol; garant; hektolitr; heroida; hole; cholera; ischias; klan; kmit; knot; kolt; kulma; kýče; laktosa; lazebník; lektvar; lupen; mokrost; moped; moře; msta; nedomotat; němohra; nestraník; obyčeje; oddíl; odklidit; ochozy; okus; oran; orlata; osma; otazník; pacht; pakt; peníze; plát; plavatka; poeta; poníženost; pouk; prototypy; předmět; rčení; ryby; rýmy; sapo; skořápka; sleva; směr; směs; smrt; smrž; stát; ston; stříž; suzuki; teorie; tuři; uplatit; útes; uzel; vecka; veselo; vytrvalec; zesponu; zetor; zlatokop; žloutek

Něco na závěr...

Baví se dva kapři: „Nevíš o něčem k snědku?“

„Vím, ale má to háček!“

Vrátil se mi formulář Sčítání obyvatel, že mám chybu v kolonce „Rodinný stav“. Přitom jsem to tak hezky rozepsal. Nejen, že máme jeden, ale i to, že je po dědovi z Krkonoš a co se ztratil člunek, tak je nefunkční, ale je nám líto ho vyhodit.

Doktor říká pacientovi, že by měl vysadit marihuanu. „No jo, to mi ale v téhle zimě zmrzne.“

„Dneska ráno v metru tři chlapi vstali, aby mi uvolnili místo.“

„A vešla ses?“

Podle zjištění psychologů jsou dvě hlavní příčiny, proč muž tráví večery v baru.

1. Nemá ženu.

2. Má ženu.

Paní učitelka: „Pepičku, zase máš domácí úkol celý špatně!“

Pepíček: „Chudák táta, on se s tím tak nadřel.“

Nový kaplan je velmi srdečný a laskavý člověk, jen jeho kázání jsou jaksi slabší. Jednoho zimního večera jde do kostela sloužit mši. Vidí, jak po schodech namáhavě vystupuje stařenka, a tak ji okamžitě nabídne svou pomoc. Stařenka ho nepoznala. Nahoře na schodech mu srdečně děkuje a ptá se: „Kdopak bude mít dnes kázání?“

„Ten nový kaplan“, odpovídá kněz.

„Jéé, tak to mi prosím pomozte zase dolů“.

Víte, proč ženy nemají rády déšť? Protože se jim dá obličej do továrního nastavení.

Misionář přistane na ostrově.

„Dobrý den , pane,“ pozdraví slušně domorodý chlapec.

„Neoslovuj mě pane, ale říkej mi otče,“ opraví misionář chlapce.

„No to je ale senzace,“ raduje se chlapec. „Moje máma bude moc překvapená a nadšená. Říkala mi, že se už nikdy nevrátíš!“